

התנועה למען איכות השלטון בישראל ע"ר 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או רחל אל-
שי רוזנפלד ו/או רותם בבלי דביר ו/או תמר באום ו/או
אורי הס ו/או סתיו לבנה להב ו/או טלילה דביר ו/או עדן
בוים ו/או יעל בלוך ו/או אייל קלסקין ו/או לירז גנון ו/או
ענת ברמן ו/או איל גלזר ו/או נעמי יקירביץ

מרח' יפו 208, ת.ד. 31348 ירושלים 9131301
טלפון: 02-5000073; פקס: 02-5000076
דוא"ל: office@mqg.org.il

העותרת

- נ ג ד -

1. היועצת המשפטית למשרד המשפטים
2. שר המשפטים
3. מפכ"ל משטרת ישראל
4. מ"מ היועץ המשפטי למשטרת ישראל
5. היועצת המשפטית לממשלה

באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' שדרות וולפסון 2, קריית הממשלה, ירושלים
טלפון: 073-3925590; פקס: 02-6467011
דוא"ל: Hcj-dep@justice.gov.il

המשיבים

עתירה למתן צווים על תנאי, בקשה למתן צו ביניים ולחלופין צו ארעי ובקשה לקיום דיון

דחוף

מוגשת בזאת עתירה לבית משפט נכבד זה, למתן צווים על תנאי, בקשה למתן צו ביניים ולחלופין צו ארעי ובקשה לקיום דיון דחוף בעתירה, והכול כדלהלן:

א. צווים על תנאי

א.1. צו על תנאי נגד המשיבה 1 (להלן: "היועצת המשפטית למשרד המשפטים" או "עו"ד קוטיק"), המורה לה לנמק מדוע לא תודיע כי היועצת המשפטית לממשלה אינה מנועה מעיסוק בפרשת הדלפת הסרטון מפרשת שדה תימן, ותבהיר למשטרה כי עליה להעביר ליועצת המשפטית לממשלה בהקדם את כלל חומרי החקירה לשם המשך ניהול התיק. זאת לנוכח הטעמים הבאים, ביחד ולחוד:

- א.1.א. לנוכח הודעת המשטרה מיום 3.2.2026 והבהרות נוספות כי חקירת ההדלפה הסתיימה וכי לא נמצאו ראיות למעורבות בהדלפה של גורמים שאינם מהפרקליטות הצבאית; ובהתאם לכך, הסרת המניעות של היועצת המשפטית לממשלה שנקבעה בפסק הדין בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה (נבו 16.11.2025) (להלן: "עניין בוארון"), אשר חלה ביחס לשלב החקירה בלבד.
- א.1.ב. לנוכח הסמכויות המוקנות בדין ליועצת המשפטית לממשלה ולגורמי הפרקליטות הפועלים כנציגיה לנהל תביעות פליליות מכוח חוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב), תשמ"ב-1982 (להלן: "חסד"פ).
- א.1.ג. לנוכח חובת המשטרה להעביר כל מידע שהתגלה מהחקירה לגורמים המוסמכים בפרקליטות המדינה, בהתאם לסעיף 60 לחסד"פ.
- א.2. **צו על תנאי נגד המשיבה 1**, המורה לה לנמק מדוע לא תימנע מדרישת חומרי חקירה מהמשטרה הנוגעים להדלפה מפרשת שדה תימן, וזאת לנוכח כך שהיועצת המשפטית למשרד המשפטים אינה מוסמכת לעיין בחומרי חקירה.
- א.3. **צו על תנאי נגד המשיב 3**, מפכ"ל משטרת ישראל, המורה לו לנמק מדוע לא יעביר את כלל חומרי החקירה מפרשת שדה תימן ליועצת המשפטית לממשלה או למי מטעמה כפי שתורה, וזאת בהתאם לחובת המשטרה לפי סעיף 60 לחסד"פ.
- א.4. **צו על תנאי נגד המשיבה 1**, המורה לה לנמק מדוע לא תימנע לחלוטין מלעסוק בהסדרי ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה וגורמים נוספים בפרקליטות המדינה ביחס לפרשת ההדלפה. זאת לנוכח הטעמים הבאים, ביחד ולחוד:
- א.4.א. לנוכח ניגוד העניינים האישי של היועצת המשפטית למשרד המשפטים בעניין עקב קשריה האישיים עם שר המשפטים, וכוונתו המוצהרת של השר להביא לפיטורי היועצת המשפטית לממשלה, לרבות באמצעות הליכים בלתי חוקיים, אשר נפסלו בעבר על ידי בית המשפט הנכבד.
- א.4.ב. לנוכח החשש מהשפעת שיקולים זרים בעיסוק היועצת המשפטית למשרד המשפטים בפרשת שדה תימן, והחשש כי תנצל לרעה את סמכותה על מנת למנוע מהגורמים המוסמכים בדין לנהל את התיק, תוך חריגה מהיקף המניעות שנקבע בפסק הדין של בית המשפט הנכבד.
- א.4.ג. לנוכח החשש מזיהום החקירה ופגיעה בחקר האמת כתוצאה מהעברת חומרי חקירה רגישים לגורם בלתי מוסמך, בפרט כאשר מדובר בגורם המצוי בניגוד עניינים אישי.
- א.5. **צו על תנאי נגד המשיבה 1**, המורה לה לנמק מדוע לא תפרסם את הסדר ניגוד העניינים אשר נערך לה עם כניסתה לתפקידה, וזאת מהטעמים הבאים:
- א.5.א. לנוכח חובת הגילוי המלא, לרבות גילוי של קשרים חבריים או אישיים אשר עלולים ליצור זיקה לממונים, המהווה עיקרון יסודי בשירות הציבורי ובפרט במשרד ממשלה; לא כל שכן בקרב יועצים משפטיים למשרד הממשלה, אשר אמורים לשמש שומרי סף.
- א.5.ב. לנוכח פרסומים שלפיהם היועצת המשפטית למשרד המשפטים הסתירה מידע מהותי מפני הוועדה המקצועית שבתנה את מינויה לתפקידה ונמנעה מלדווח בהסדר ניגוד

העניינים על מספר עובדות מהותיות ורלוונטיות באשר לקשר האישי שלה עם שר המשפטים, יריב לוי.

א.5.ג. לנוכח זאת שמדובר בקובץ יחיד, אשר נחתם לפני זמן רב, כך שניתן להמציאו ללא שיהוי.

ב. צו ביניים

1.ב. כמו כן, בית המשפט הנכבד מתבקש להוציא מלפניו צו ביניים המורה למשיב 3, מפכ"ל המשטרה, להימנע מלהעביר ליועצת המשפטית למשרד המשפטים חומרי חקירה בקשר להדלפה מפרשת שדה תימן, וזאת עד אשר תתברר ותוכרע העתירה. לחלופין, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן צו ארעי עד לדיון בצו הביניים.

2.ב. כידוע, סמכות בית המשפט הנכבד ליתן צו ביניים מעוגנת בתקנה 19 לתקנות סדר הדין בבית המשפט הגבוה לצדק, התשמ"ד-1984. מטרת צו הביניים היא לשמר את המצב הקיים עד להכרעה השיפוטית בעתירה, ולמנוע קיומם של נזקים בלתי-פיכים (אליעד שרגא ורועי שחר המשפט המינהלי – סדרי הדין והראיות בבג"צ כרך חמישי 206-208 (2010); ספרו של א' סאמרלי, סעדים זמניים, "אוצר המשפט" כרך א', עמ' 3 (2005)).

3.ב. בבואו לבחון את השאלה האם להעניק צו ביניים אם לאו, מאזן בית המשפט הנכבד בין שני שיקולים עיקריים – מאזן הנוחות, וסיכויי העתירה להתקבל, כאשר למאזן הנוחות מעמד בכורה ברור מבין השניים. כך נקבע בבר"מ 8777/06 מפעלי תחנות בע"מ נ' הועדה המקומית לתכנון ובניה טבריה (נבו 19.11.2006):

"על בית המשפט לשקול בבואו להכריע בבקשה למתן צו ביניים את סיכויי העתירה ואת 'מאזן הנוחות'... שני השיקולים משפיעים האחד על השני [...] ואולם, אבן הבוחן העיקרית בסופו של יום היא בשיקולי 'מאזן הנוחות' [...] במסגרת שיקולי מאזן הנוחות יבחן בית המשפט, בין יתר שיקוליו, אם אי מתן הצו יסכל את בירור ההליך העיקרי, וכן יבחן את הצורך לשמר מצב קיים לעומת יצירת מצב חדש בטרם התברר ההליך לגופו".

4.ב. בענייננו, שיקול מאזן הנוחות נוטה במובהק לטובת העותרת. מדובר בחקירה רגישה ביותר אשר עוררה עניין ציבורי משמעותי, ולפיכך קיים חשש מפני הפעלת לחצים פסולים על גורמי החקירה מצד גורמים פוליטיים, במטרה להשפיע על ניהול החקירה ותוצאותיה. חשיפת חומר חקירה רגיש לגורם בלתי מוסמך כדוגמת היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עלול לפגוע באופן בלתי הפיך באינטרס של חקר האמת בפרשה ובזכויות חוקתיות של החשודים בה. בנוסף, ישנו חשש כי המידע ינוצל לרעה לשם פגיעה באמון הציבור במוסדות אכיפת החוק.

5.ב. מנגד, מתן צו הביניים לא צפוי לגרום בשלב זה נזק ממשי לתקינות ההליך, מכיוון שעל פי הודעת המשטרה, החקירה כבר הגיעה לסיומה ומכאן שעיקוב בשלב זה אינו צפוי לפגוע בממצאיה. כמו כן, פגיעה כלשהי בהליך, אם קיימת, תהא ממילא מצומצמת, מאחר שצו הביניים המבוקש מוגבל עד למועד בירור העתירה.

6.ב. בנוסף, לטעמה של העותרת, סיכויי העתירה להתקבל גבוהים. פסק הדין של בית המשפט הנכבד תיחס באופן ברור את היקף המניעות של היועצת המשפטית לממשלה לשלב החקירה

בלבד. משעה ששלב זה הסתיים, ללא ראיות בדבר מעורבות של גורמים מחוץ לפרקליטות הצבאית, היועצת אינה מנועה עוד מלעסוק בפרשה. כל החלטה אחרת של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, לרבות התניית בחינת ניגוד העניינים מחדש בקבלת חומרי חקירה, היא בבחינת חריגה מסמכות.

ג. בקשה לקיום דיון דחוף

- 1.ג. כן מתבקש בזאת בית המשפט הנכבד להורות על קיום דיון דחוף בעתירה, על רקע הצורך לברר בהקדם האפשרי את השאלות העומדות בבסיס העתירה, ולאור הצורך הבהול בקידומו של הליך עצמאי ובלתי תלוי בפרשת "שדה תימן" והספיחים לה.
- 2.ג. כל ההדגשות בעתירה זו נוספו על-ידי הח"מ, אלא אם כן נכתב אחרת.

ד. הצדדים לעתירה

העותרת:

1. העותרת היא עמותה, רשומה כד"ן, תנועה עצמאית ולא מפלגתית, המונה כ-65,000 חברים ופעילים ומציינת בימים אלו 35 שנים של עשייה ציבורית ומשפטית, בהן חרטה על דיגלה שמירה על טוהר המידות בשירות הציבורי, עידוד ערכי שלטון החוק, עיקור נורמות בלתי ראויות במנהל הציבורי והשרשת נורמות ראויות של מנהל ציבורי תקין.

המשיבים:

1. המשיבה 1 היא היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, אשר אחראית על מתן ייעוץ משפטי וליווי מקצועי ליחידות המשרד. תפקידה מתמקד בהבטחת התאמת פעילות השר, הנהלת המשרד ויחידותיו להוראות הדין ולעקרונות המינהל התקין, והיא אינה מוסמכת לשמש כתובעת, וממילא אינה מוסמכת להיחשף לחומרי חקירה.
2. המשיב 2 הוא שר המשפטים, חה"כ יריב לוין, אשר היה בסמכותו על פי סעיף 23א לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט – 1959 (להלן: "חוק המינויים") להורות על מינוי ממלא מקום זמני לליווי ופיקוח על חקירת ההדלפה מפרשת שדה תימן אשר יבוא בנעליה של היועצת המשפטית לממשלה – שעה שזו הוכרזה כמנועה – אולם בהתאם להוראות חוק המינויים, משהסתיימה החקירה ותמה המניעות של היועצת לעסוק בעניין, פקעה סמכות זו של השר.
3. המשיב 3 הוא מפכ"ל משטרת ישראל, שתפקידו להתוות את מדיניות המשטרה ולפקח על יישומה, לפקד על כלל יחידותיה ושוטריה, ולשאת באחריות הכוללת לניהול הארגון, להפעלת סמכויות האכיפה הנתונות לו בדין ולשמירה על הסדר הציבורי וביטחון הציבור. בפרט, המפכ"ל אחראי לעמידת המשטרה בחובתה להעביר חומרי חקירה לתובע המוסמך בדין.
4. המשיבה 4 היא מ"מ היועץ המשפטי למשטרת ישראל המופקדת על הייעוץ והליווי המשפטי לפיקוד המשטרה וליחידותיה. תפקידה להעניק חוות דעת והכוונה משפטית באשר להפעלת סמכויות האכיפה ולפעילות המבצעית והמינהלית של הארגון, ולוודא כי אלה מתבצעות בהתאם להוראות הדין ולעקרונות המינהל התקין. במסגרת זו היא מטפלת בהיבטים המשפטיים של פעילות המשטרה, במישור הפנימי ובמשק עם גורמי חוץ.

5. המשיבה 5 היא היועצת המשפטית לממשלה אשר עומדת, בין היתר, בראש מערך התביעה הכללית, ואשר מחזיקה בסמכויות רבות הנוגעות לניהול תיקים פליליים, ובכלל זה בסמכויות ייחודיות הנוגעות לליווי ופיקוח על חקירות רגישות והחלטות בדבר העמדה לדין של בכירים.

ה. מבוא

1. עתירה זו עוסקת בניסיון חמור לקבל חומרי חקירה שלא כדין, באחת החקירות הרגישות ביותר שהתנהלו בשנים האחרונות במדינת ישראל, ובהחלטה בלתי חוקית להתנות עריכה של הסדר ניגוד עניינים בקבלת חומרי החקירה.

2. פרשת שדה תימן היא פרשייה חמורה בדבר התעללות לכאורה בעצירים, פריצה למחנה צבאי תוך הכאה של חיילים ובהובלת חברי כנסת מכהנים, שלצידה – התעורר חשד למעורבותה של הפרקליטה הצבאית הראשית עצמה בהדלפה ובשיבוש הליכי החקירה. **כל אלו חייבו חקירה עצמאית, מקצועית ונקייה מכל חשש להתערבות פוליטית.**

3. בית המשפט הנכבד קבע בפסק הדין בעניין **בוארון** כי בנסיבות העניין החריגות, היועצת המשפטית לממשלה מנועה מללוות ולפקח על חקירת ההדלפה, בין היתר, בשל החשש כי תידרש למסור עדות בחקירה. בהמשך לכך, נקבע כי שר המשפטים מוסמך למנות מחליף זמני ליועצת המשפטית לממשלה לצורך מילוי סמכויות הליווי והפיקוח על החקירה בלבד.

4. למרבה החקלה, עם סיום חקירת ההדלפה לא נמצאה מעורבות של גורמים שאינם מהפרקליטות הצבאית. חרף זאת, היועצת המשפטית למשרד המשפטים אינה מוכנה לערוך בחינה מחודשת של ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה בעניין, וזאת בטענה כי דרושים לה לשם כך מהמשרד חומרי חקירה קשורות לליווי ופיקוח על החקירה. בכך מביאה היועצת לעיכוב החליך ולפגיעה מתמשכת במעמדם של גורמי אכיפת החוק.

5. העותרת תטען כי דרישתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים היא בגדר חריגה בוטה מסמכות ומנוגדת לדין, שכן היא אינה מוסמכת להיחשף לחומרי חקירה – ואלו אף אינם נדרשים לשם עריכת הסדר ניגוד העניינים.

6. עוד תטען העותרת כי משהסתיימה חקירת הדלפה במשטרה ללא ראיות למעורבות של גורמים שאינם מהפרקליטות הצבאית הוסרה המניעות של היועצת המשפטית שנקבעה בפסק הדין, וכי מניעות זו ממילא לא הגבילה שימוש בסמכויות המוקנות ליועצת המשפטית לממשלה לניהול הליכים פליליים שאינן קשורות לשלב הליווי והפיקוח על החקירה. לפיכך, העותרת תטען כי המשטרה מחויבת על פי חוק להעביר ליועצת המשפטית לממשלה, או למי שתורה, את כלל חומרי החקירה.

7. בנוסף, בנסיבות שבהן אינן כל חשד למעורבות בהדלפה של גורמים שאינם מהפרקליטות, האפשרות התיאורטית שגורם כלשהו בפרקליטות יעיד על מעשי הפרקליטות הצבאית בהמשך – אפשרות שכלל לא הועלתה במכתב המשטרה – אינה מקימה ניגוד עניינים של היועצת המשפטית לממשלה ובוודאי שאינה מבססת מניעות. בנסיבות אלה אין כל בסיס, כאמור, לטענה שחומרי חקירה כלשהם דרושים לבחינת ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה.

8. מטעם זה העותרת תטען כי מהלכיה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מעוררים חשש

כבד כי היא פועלת משיקולים זרים, וכי ניסיונותיה לקבל מידע שאין בסמכותה לקבל וללא צורך הם חלק ממה שנראה כהמשך מסע הרדיפה הפוליטי אשר מנהל שר המשפטים כנגד היועצת המשפטית לממשלה. העותרת אף תטען, בהקשר זה, כי קשריה האישיים של היועצת המשפטית למשרד המשפטים עם שר המשפטים מקימים עברה מניעות לעסוק בעניין.

9. לבסוף, העותרת תטען כי החלטתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים להתנות בחינה מחודשת של הסדר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה בקבלת חומרי חקירה רגישים היא בלתי סבירה באופן קיצוני, וזאת, בין היתר, לנוכח גישתה של עו"ד קוטיק עצמה בעת קביעת הסדר ניגוד העניינים המקורי, כי היא אינה זקוקה לעמדת גורמי החקירה לשם עריכת ההסדר. גישתה אף אינה סבירה לנוכח העיכוב בהליך הפלילי בפרשת ההדלפה, החשש מפני עינוי דין של החשודים בה והמשך הפגיעה באמון הציבור במוסדות אכיפת החוק.

10. אשר על כן, העותרת תבקש מבית המשפט הנכבד כי יורה על מתן הצווים ברישא לעתירה, ובכלל זה יורה לעו"ד קוטיק להבחיר כי היועצת המשפטית לממשלה אינה מנועה עוד לעסוק בעניין ההדלפה וכי על המשטרה להעביר לה את כלל חומרי החקירה.

11. כן תבקש העותרת מבין המשפט ליתן צו ביניים אשר יורה למשטרה שלא להעביר חומרי חקירה לעו"ד קוטיק עד לבירור העתירה, וכן לקבוע את העתירה לדיון דחוף.

12. זאת מתוך הטעמים אשר יובאו להלן:

1. רקע עובדתי

1.1. פרשת "שדה תימן" וחקירת הפרקליטה הצבאית הראשית

13. עיקרי השתלשלות האירועים בפרשת שדה תימן וחקירת הפרקליטה הצבאית הראשית, עובר למתן פסק הדין בעניין בוארון מובאים בפירוט רב בפסקאות 6-25 לפסק הדין אשר ניתן בהליך. אשר על כן, תחזור העותרת על הדברים בקיצור נמרץ, תוך הפנייה אל פסק הדין ואל הפסקאות האמורות.

14. ראשיתה של הפרשה בחקירה פלילית שנפתחה בצה"ל בעקבות חשד לביצוע עבירות חמורות ביותר כלפי כלואים בבסיס "שדה תימן". במהלך ניהול החקירה דלפו לתקשורת סרטונים ממצלמות האבטחה בבסיס, שפורסמו במהלך חודש אוגוסט 2024 והוצגו כסרטונים המתעדים את המעשים. בעקבות ההדלפה הוגשו מספר עתירות לבית המשפט הנכבד, בדרישה לפתוח בחקירה של מקור הדלפת הסרטונים, ולקבוע כי חקירה זו תתבצע שלא בידי גורמי האכיפה הצבאיים, מחשש כי גורמים מתוכם מעורבים בהדחה או בשיבוש הליכי החקירה.

15. נוכח הגשתן של עתירות אלו, ועל מנת לתת מענה לבית המשפט הנכבד, פתחו רשויות האכיפה בבדיקה פנימית בצה"ל, שהוטלה מלכתחילה על גורמים שלא היו מעורבים בחקירת מעשי האלימות בבסיס, ובראשם סגן הפרקליטה הצבאית הראשית. במקביל, הוחלט כי המשנה לפרקליט המדינה יפקח על הבדיקה וכי ניתן יהיה לערוך על החלטותיו בפני היועצת המשפטית לממשלה. לנוכח הסדר זה נדחו העתירות, ונקבע כי אין הצדקה להפקיע את סמכות החקירה מרשויות הצבא.

16. בחלוף כחצי שנה, משהליך בדיקת ההדלפה בצה"ל התעכב, הוגשה עתירה נוספת לבית משפט נכבד זה בה התבקש, בין היתר, להורות על פתיחה בחקירה פלילית מלאה שתבצע בידי גוף חוקר חיצוני לצבא, תוך הפקעת החקירה כולה מגורמי האכיפה הצבאיים.
17. ביום 31.10.2025 חלה התפתחות משמעותית בחקירת ההדלפות. הפרקליטה הצבאית הראשית עצמה הודיעה לרמטכ"ל כי היא זו שאישרה את הדלפת הסרטון לתקשורת, והודיעה על סיום תפקידה בעקבות כך. הודאה זו העמידה לראשונה את אחת מבכירות מערכת האכיפה הצבאית במרכז הפרשה כמי שעלולה להיות חשודה לא רק בהדלפה, אלא גם בפגיעה בהליכי החקירה סביב ההדלפה, לרבות שיבוש אפשרי של הליכים ונטילת החלטות הנוגעות לבדיקה עצמה.
18. בעקבות הדברים, כבר למחרת היום (1.11.2025) הודיע שר המשפטים ליועצת המשפטית לממשלה כי מכח סעיף 23 לחוק המינויים הוא קובע כי היא מנוגדת עניינים ומנועה מלדון בפרשת "שדה תימן" ובעבירות השיבוש הנלוות. השר הורה על הפסקת כל מעורבות שלה ושל הכפופים לה בנושא, וביקש להעביר את סמכויותיה בעניין זה לגורם אחר אותו הוא עצמו ימנה.
19. היועצת המשפטית לממשלה דחתה באופן מיידי את טענות השר, במכתב של המשנה ליועצת המשפטית לממשלה, ד"ר גיל לימון (להלן: "המשנה ליועמ"ש") מיום 2.11.2025, נכתב כי החלטת השר נעדרת בסיס עובדתי ומשפטי, וכי סעיף 23א(ז) האמור אינו מקנה לשר סמכות ליטול סמכויות אכיפה ולהעבירן לעובד מדינה אחר. עוד הובהר כי חקירת הפרשה מטופלת על ידי ראשי מערכת אכיפת החוק, וכי ניסיון השר להורות על מניעת עיסוק של היועצת מהווה התערבות פסולה בהליכי חקירה ואכיפה פלילית.
20. בעקבות כך, הוגשה ביום 3.11.2025 עתירה בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה (נבו 16.11.2025), ובה נתבקש בית המשפט להורות ליועמ"שית שלא לעסוק בחקירת נושאי ההדלפות על ידי הפרקליטה הצבאית הראשית, ותשובות שאינן אמת שניתנו לבג"צ ושיבוש הליכי משפט בפרשת שדה תימן.
21. למחרת היום, ביום 4.11.2024, ועל אף האמור במכתבו של המשנה ליועמ"ש, קבע שר המשפטים כי נציב תלונות הציבור על שופטים השופט (בדימוס) אשר קולה יישא בתפקיד היועצת המשפטית לממשלה ביחס לפרשת שדה תימן ולספיחיה, עד להסרת ח"מניעה" – זאת, על אף הסדרי ייחוד המשרה הקבועים בסעיף 11 לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002, ואשר קובעים כי על הנציב חל איסור לעסוק בכל עיסוק נוסף.
22. בהמשך לאמור, ביום 6.11.2025, מסרה היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, חוות דעת ליועצת המשפטית לממשלה. בחוות הדעת עמדה עו"ד קוטיק על כך שלשיטתה היועצת המשפטית לממשלה מצויה בניגוד עניינים בכל הנוגע לטיפול בפרשת הדלפת הסרטון. עוד נקבע בחוות דעתה, כי "החובה להמנע ממעורבות בחקירה מופנית, בשלב זה, הן כלפי היועצת המשפטית לממשלה והן כלפי המשנה לפרקליט המדינה". כן צוין כי "ככל שישנם גורמים נוספים שהיו מעורבים בפועל, ובאופן משמעותי, בליווי הליכי הבדיקה של הצוות בראשות סגן הפצ"רית, חובת ההימנעות תחול גם עליהם ועליהם לדווח על כך לח"מ לצורך מתן חוות דעת ובמידת הצורך עריכת הסדר למניעת ניגוד עניינים".
23. יצוין כי מחוות הדעת עולה כי זו נערכה מבלי שקדם לגיבושה כל ניסיון לברר מול גורמי החקירה במטרה אם יש כוונה לזמן את היועצת המשפטית לממשלה או גורמים בפרקליטות

המדינה למסירת עדות במסגרת חקירת ההדלפה. חלף זאת, צוין בחוות הדעת כי "נכון למועד זה, לא ניתן לברר עד תום את הטענות שהועלו במסגרת הפניות שהועברו אלינו, באופן שיכול להפריך אותן או לבסס אותן מבחינה עובדתית" וכי "לא ראינו לנכון להתערב בעבודת החקירה רק בכדי להכריע בשאלת ניגוד העניינים" (פסקה 9-10 לחוות הדעת).

- חוות הדעת של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.2025 מצורפת ומסומנת כנספח ע/1.

24. זמן קצר לאחר פרסום חוות דעת זו, הורה שר המשפטים על מינויו של כב' השופט בדימוס קולה לבוא בנעליה של היועצת המשפטית לממשלה, בכתב מינוי אותו קיבל קולה ואישר.

25. ניסונו של השר לעקוף את עמדת היועצת המשפטית לממשלה ומינויו של כב' השופט בדימוס קולה הביאו להגשת עתירה נוספת ביום 7.11.2025, בבג"ץ 18615-11-25 **משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים**, ובה ביקשה העותרת כי בית המשפט יורה על ביטול החלטת השר מיום 6.11.2025 להטיל על נציב התלונות על שופטים את תפקיד היועמ"שית ביחס לפרשה.

26. עוד באותו היום, הגישה היועצת המשפטית לממשלה את תגובתה המקדמית לעתירת **בוארון** בבג"ץ 3545-11-25, ובה ציינה כי מרגע שהתקבלה חוות הדעת של יועמ"שית משרד המשפטים, הפסיקה היועמ"שית לעסוק בענייני החקירה.

2.1. פסק הדין בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה (נבו 16.11.2025)

27. ביום 16.11.2025 ניתן פסק הדין בעתירות המאוחדות, בבג"ץ 3545-11-25 **ח"כ אביחי בוארון ואח' נ' היועצת המשפטית לממשלה** ובבג"ץ 18615-11-25 **משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים**.

28. משפסלה עצמה היועצת המשפטית לממשלה מלדון בחקירה, דחה בית המשפט הנכבד את העתירה בבג"ץ **בוארון**.

29. לעומת זאת, בבג"ץ **משמר הדמוקרטיה** קיבל בית המשפט את העתירה במובן זה שביטל את מינויו של כב' השופט בדימוס קולה – מקום בו האחרון לא עמד בתנאי ייחוד המשרה הקבועים לגביו בחוראות סעיף 11 לחוק נציב תלונות הציבור על שופטים, התשס"ב-2002.

30. לעומת זאת, קבע בית המשפט הנכבד כי בנסיבות העניין ולנוכח מניעותה של היועצת המשפטית לממשלה, שר המשפטים רשאי להפעיל את סמכותו לפי סעיף 23 א(ד) לחוק המינויים ולהטיל את תפקיד הפיקוח על החקירה על עובד מדינה אחר, וזאת בהתאם לשורה של אמות מידה ומגבלות אשר פורטו בפסק הדין ואשר יובאו להלן.

31. בפסק דינו בית המשפט עמד פעם אחר פעם על הנסיבות החריגות העומדות בבסיס הליך זה, על כך שמדובר ב"מקרה קצה ייחודי" ונדיר – ולפיכך מן הראוי שהצדדים בו ינהגו משנה זהירות בדרך הטיפול בנושא. בית המשפט אף חזר והרחיב על אודות הפגיעה התמורה העשויה להתרחש עקב התערבותו של דרג מיניסטרילי בעבודת החקירה הפלילית, באמרו כי "התערבות פוליטית בעבודת גורמי האכיפה מהווה סכנה חמורה לשלטון החוק וליסודות הדמוקרטיה. מקום בו חודרים שיקולים פוליטיים להליכי החקירה וההעמדה לדין ומשפיעים על ההחלטות המתקבלות, הדבר פוגע בגרעין הלגיטימציה של הליכים אלה." (פסקה 5 לפסק

דינה של כבי' השופטת כנפי שטייניץ).

32. אשר על כן, בית המשפט קבע כי המניעות של היועצת המשפטית לממשלה חלה "אך ביחס לשלב הליווי והפיקוח על הליך החקירה" וכי "סמכויות היועם" שיתן שניתן להעביר לנוכח מניעותה האמורה נוגעת אך ורק לשלב החקירה כאמור" (פסקה 64 לפסק דינה של כבי' השופטת וילנר). כך למשל, הוסבר כי החלטת השר למנות מחליף ליועצת המשפטית לממשלה נוגעת לסמכותה למנות "פרקליט מלווה" לחקירה, מכוח סעיף 60 לסד"פ, אך אינה נוגעת לסמכות היועצת להסמך תובע לניהול תיק, לפי סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק.

33. בנוסף, הודגש כי תוקף ההחלטה של השר למנות מפקח ומלווה לחקירה במקום היועצת יהיה, בהתאם לסעיף 23א(ד) לחוק המינויים, "עד שתוסר המניעה" (פסקה 64 לפסק דינה של השופטת וילנר).

34. בהתאם, כבי' השופטת כנפי-שטייניץ הדגישה בפסק דינה כי המניעות נקבעה לנוכח האפשרות שהגורמים המנועים, ידרשו למסור עדות בשלב החקירה או מקיימים זיקת עבודה עם גורמים כאלה:

"בנסיבות שנוצרו, בהן מתקיימת מניעות רחבה של גורמים בכירים במערכת, כמי שהיו מעורבים באירועים הנחקרים ועשויים להיזרש למסור עדותם במסגרת החקירה, או כמי שמקיימים זיקת עבודה קרובה עם גורמים אלה (ולמשקלם של שיקולי כפיפות לבעל העניין כגורם רלוונטי לבחינת חשש לניגוד עניינים, ראו: סעיף 28 (ב) להנחיה 1.1555 להנחיות היועץ המשפטי לממשלה "עריכת הסדרים למניעת ניגוד עניינים בשירות הציבורי") – לא נוכל לעצום את עינינו ולהשלים עם לוויון החקירה על-ידי אותם הגורמים" (פסקה 8 לפסק דינה של כבי' השופטת כנפי-שטייניץ).

35. מעבר להיבטים אלה, קבע כאמור בית המשפט אמות מידה ומתווה ברור למינויו של ממלא מקומה של היועצת המשפטית לממשלה (וראו לעניין זה פסקאות 63-82 לפסק דינה של כבי' השופטת וילנר):

- א. על בעל התפקיד להיות עובד מדינה.
 - ב. עליו להיות בעל הכשרה משפטית בכירה, ברמה שאינה נופלת מזו של פרקליט מדינה או גורם בכיר אחר בפרקליטות.
 - ג. אסור שתתקיים לגביו מניעה חוקית או מוסדית המקימה איסור על המינוי, לרבות הוראות חוק ספציפיות (כפי שקרה במקרה של כבי' השופט קולה).
 - ד. העדר זיקה פוליטית – חל איסור על מינוי מי שעלול להיות מושפע מזיקה פוליטית או אינטרסים כלשהם, מחשש לפגיעה בעצמאות ההליך.
 - ה. נדרשת עצמאות מוסדית מלאה וניתוק מכל מי שעלול להיות מעורב בבדיקה.
36. אם כן, בית המשפט הנכבד קבע כי בנסיבות העניין הרגישות, באופן חריג ביותר ובהתאם לאמות המידה שנקבעו, עומדת לשר המשפטית הסמכות למנות מפקח ומלווה לשלב החקירה בלבד במקום היועצת המשפטית לממשלה וכי יתר הסמכויות של היועצת המשפטית לממשלה ביחס להליך אינן ניתנות להעברה.

3.1. מינוי השופט (בדימ') בן חמו ופסק הדין בבג"ץ 58681-11-25 לשכת עורכי

הדין בישראל נ' שר המשפטים (3.12.2025)

37. עוד לא יבשה הדיו על פסק הדין בעניין בוארון, אשר דרש משר המשפטים לפעול בכובד ראש ובהפעלת שיקול דעת עמוק וזהיר במינוי ממלא המקום, וזה כבר הזדרז לפעול למינוי מחליף במהירות מסחררת, תוך הפרה בוטה של הוראות פסק הדין.
38. לא חלפו ולו יומיים (!) ממתן פסק הדין, וכבר פנה השר לזין אל מ"מ נציב שירות המדינה במכתב מיום 18.11.2025, בו הוא מיידע אותו כי לא נמצא כל עובד מדינה מכהן אשר עומד בתנאים שנקבעו, וכי נתקל בקשיים לאתר עובד מדינה מכהן בעל בכירות שאין לו כפיפות מקצועית ליועצת המשפטית לממשלה ואשר "נכון לקחת על עצמו את התפקיד". בהמשך לכך, ביום 20.11.2025 הודיע שר המשפטים על מינויו של כב' השופט (בדימוס) יוסף בן חמו לתפקיד המלווה והמפקח על החקירה.
39. לנוכח פרסום כתב מינוי זה הגישה העותרת עתירה לבית המשפט הנכבד ובו ביקשה מבית המשפט להורות על ביטול המינוי. הדיון בעתירה זו אוחד יחד עם עתירה באותו נושא שהוגשה על ידי לשכת עורכי הדין (ראו בג"ץ 64154-11-25 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' שר המשפטים, החלטה מיום 24.11.2025).
40. ביום 3.12.2025 התקבל פסק דינו של בית המשפט הנכבד בעתירות ובו הוחלט על ביטול המינוי של כב' השופט בן חמו, מאחר שאינו עומד במגבלות הדין, ובפרט בהוראות סעיף 23א(ד) לחוק המינויים והתנאים שנקבעו בפסק הדין בעניין בוארון. בכלל זה, צוין כי כב' השופט בדימוס בן חמו אינו "עובד מדינה בכיר", כנדרש (בג"ץ 58681-11-25 לשכת עורכי הדין בישראל נ' שר המשפטים (3.12.2025) (להלן: עניין בן חמו)).
41. בית המשפט הנכבד הדגיש בפסק הדין כי התנאים שנקבעו למינוי בעניין בוארון הם בגדר תנאים הכרחיים להפעלת סמכות השר על פי סעיף 23א(ד) לחוק המינויים וכי נחיצותם "נובעת מהקשיים הזרמטיים שמעוררת ההחלטה הנדונה, לנוכח עיקרון העל של עצמאות מערך התביעה הפלילית". לפיכך, צוין כי נדרשת "עמידה מלאה, דווקנית וקפדנית בכל התנאים והמגבלות האמורים, כתנאי למתן תוקף להחלטת השר" (עניין בן חמו, פסקה 17 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר, ההדגשות במקור).
42. נוסף לכך, כב' הנשיא עמית ציין בפסק דינו כי מאחר שסטיית השר מאמות המידה שנקבעו בפסק הדין בעניין בוארון נעשתה ללא תשתית עובדתית מתאימה ובהליך חפוז, ולנוכח התבטאויות חברי סיעתו של השר, שהשר עצמו בחר שלא להסתייג מהן – נסיבות המינוי "מעוררות תהיות של ממש ביחס למניעים שעמדו מאחורי החלטת המינוי" (פסקאות 13-14 לפסק דינו של כב' הנשיא עמית).
43. בהקשר זה, הנשיא עמית דחה את טענת השר כי "כל דקה" שבה לא מוטל תפקיד היועצת על גורם חיצוני, היא בגדר "שיבוש חקירה", תוך שצוין כי "חזקה על משטרת ישראל כי היא פועלת למניעת שיבוש החקירה" וכי חוות הדעת של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.2025 בדבר האפשרות כי יהיה צורך במסירת עדות בחקירה של היועצת המשפטית לממשלה וגורמים אחרים בפרקליטות, הסתמכה על "שורה ארוכה של השערות והנחות".

לבסוף, הוזכר כי ככל שהשר סבור כי ישנה דחיפות בהשלמת המינוי – באופן שאינו מאפשר שהות נוספת לאיתור עובד מדינה בכיר – פתוחה לפניו האפשרות להגיע לפתרון מוסכם בעניין.

44. חרף דברים אלה, מאז פסק הדין בעניין בן חמו ועד למועד כתיבת העתירה, לא מונה מלווה ומפקח על חקירת ההדלפה – וזאת למרות טענותיו החוזרות ונשנות של השר בדבר החובה למנות מלווה בהקדם.

45. למען השלמת התמונה, יצוין כי ביום 4.12.2025 אישר בית המשפט הנכבד בקשות לקיים דיון נוסף על הלכות שנקבעו בפסק הדין בעניין **בוארון** (דנג"ץ 54128-11-25 **משמר הדמוקרטיה הישראלית (ע"ר) נ' שר המשפטים**), וזאת בהתייחס לשתי שאלות:

א. שאלת תחולתו של סעיף 23א(ד) לחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959, וכן גדרי סמכותו ושיקול דעתו של שר המשפטים לפי סעיף זה, בכל הנוגע לניהולה של חקירה פלילית קונקרטית.

ב. שאלת קיומו והיקפו של כלל בדבר ניגוד עניינים גורף או מערכתי באשר לעיסוק בעניין מסוים, ובחקירה פלילית קונקרטית בפרט. (דנג"ץ 54128-11-25 **משמר הדמוקרטיה הישראלית (ע"ר) נ' שר המשפטים**, פסקה 2 להחלטה מיום 4.12.2025)

4.1. **סיום חקירת ההדלפה והשתלשלות האירועים לאחר מכן**

46. ביום 3.2.2026 הודיעה המשטרה כי **חקירת ההדלפה מפרשת שדה תימן הסתיימה**. בהמשך לכך, נשלח בהנחיית מפכ"ל משטרת ישראל מכתב ליועצת המשפטית למשרד המשפטים, לפיו צוות החקירה שחקר את פרשת הדלפת הסרטון מאירוע שדה תימן סיים את פעולות החקירה בעניין, וכי על פי ממצאי החקירה **לא נמצאה תשתית ראייתית למעורבות בהדלפה של גורמים שאינם מהפרקליטות הצבאית. בכלל זה, לא נמצאה כל ראייה למעורבות בפרשה של היועצת המשפטית לממשלה**.

47. חרף זאת, על פי העולה מהמכתב, וככל שידוע לעותרת, המשטרה טרם העבירה את חומרי החקירה ליועצת המשפטית לממשלה. במקום זאת, מצוין במכתב המשטרה כי מאחר שחל שינוי בתשתית העובדתית שעמדה בבסיס המניעות שנקבעה בפסק הדין, יש צורך לבחון מחדש את סוגיית ניגודי העניינים, על מנת לאפשר את העברת חומרי החקירה לגורם מוסמך.

- **מכתב המשטרה מיום 3.2.2026 מצורף כנספח ומסומן ע/2.**

48. בעקבות הודעת המשטרה, שלחה העותרת באותו היום מכתב לשר המשפטים, למפכ"ל וליועץ המשפטי למשטרה, ובו הבהירה כי לנוכח סיום החקירה, הוסרה המניעות של היועצת שנקבעה בפסק הדין. בהתאם, העותרת ביקשה כי המשטרה תעביר באופן מיידי את חומרי החקירה ליועצת המשפטית לממשלה, או מי מטעמה כפי שתורה, לצורך בחינת הממצאים והנחייה לגבי המשך הטיפול בנושא.

- **מכתב העותרת מיום 3.2.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/3.**

49. עוד באותו היום, עו"ד קוטיק השיבה למכתב המשטרה כי "נדרשת תשתית עובדתית משלימה" על מנת לערוך בחינה מחודשת של ניגוד העניינים. בכלל זה, ביקשה היועצת המשפטית למשרד המשפטים לקבל מהמשטרה "מידע לעניין מיהות גורמי המשרד אשר עשויה להיות להם זיקה למיצוי ההליך הפלילי".

מכתב היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 3.2.2026 מצורף כנספח ע/4.

50. לנוכח דרישותיה של עו"ד קוטיק במכתבה, שלחה העותרת מכתב נוסף ביום 4.2.2024 למשטרה וליועצת המשפטית למשרד המשפטים, ובו חזרה על כך שהמשטרה נדרשת להעביר את חומרי החקירה ליועצת המשפטית לממשלה, והדגישה כי דרישתה של עו"ד קוטיק לקבל מהמשטרה חומרים הנוגעים לחקירה משוללת סמכות ומנוגדת לדין.

מכתב העותרת מיום 4.2.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/5.

51. ביום 8.2.2026 השיב יועמ"ש המשטרה לפניית העותרת, וחזר על עמדת המשטרה כי המצב העובדתי שהיה בעת מתן פסק הדין ועל כן קיים צורך בבחינה מחודשת של סוגיית ניגוד העניינים, כן צוין כי "לנוכח העובדה שמדובר בפרשה בעלת רגישות ציבורית גבוהה [...] נכון לאפשר לגורם נוסף, חיצוני למשטרה, לבחון את מכלול הפעולות שנעשו". בהמשך לכך, הובהר כי לעמדת המשטרה בחינה מחודשת של סוגיות ניגודי העניינים תבהיר לאיזה גורם ניתן להעביר את חומר החקירה, לנוכח האמור הועברה הסוגייה לבחינתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים.

מכתב היועץ המשפטי למשטרה מיום 8.2.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/6.

52. בהמשך לדברים אלה, ממייל ששלחה עו"ד קוטיק לראש אח"מ ביום 16.2.2026 ופורסם בתקשורת, עולה כי ראש אח"מ נפגש עמה ביום 15.2.2026 וסיפק לה הבהרות לגבי הממצאים החקירתיים בדבר מעורבות הגורמים השונים.¹

53. חרף זאת, במייל האמור עו"ד קוטיק טוענת כי "הבהרות כלליות", כלשונה, אינן מספיקות לשם בחינה מחודשת של ניגוד העניינים, ודרשת לקבל מהמשטרה "מיפוי עובדתי של מכלול הזיקות הרלוונטיות, והיקף המעורבות של כל אחד מהגורמים המעורבים, על מנת שניתן יהיה לבחון כיאות את סוגיית ניגוד עניינים, בין אם הממצאים העובדתיים מתזקים את החשש לניגוד עניינים ובין אם יש בהם כדי לפוגג אותי". עוד מוצע, כי המשטרה תעביר "סיכום מסודר המתאר את השתלשלות העניינים הנדרשת לגיבוש עמדה בסוגיית ניגוד העניינים".

54. כמו כן, עו"ד קוטיק מדגישה כי המידע המבוקש נדרש לשם בחינת ניגודי העניינים ולא לשם עיסוק בהיבטים פליליים הקשורים לפרשה, וטוענת כי "חשש לניגוד עניינים יכול להתעורר גם במקום שמעורבות גורמי אכיפת החוק אינה מגבשת חשד כלשהו, למשל בנסיבות של מתן עדות", וכי "בנסיבות מסוימות, לא ניתן להסתפק בהבחנה הפורמלית בין הגורם המעורב לבין הממונה עליו, ונדרשת הכרעה בהתאם לנסיבות העניין".

55. באשר אופן שבו יש לבחון את סוגיית ניגוד העניינים עו"ד קוטיק גורסת כי:

"חשש לניגוד עניינים יכול להתעורר גם במקום שמעורבות גורמי אכיפת החוק אינה מגבשת חשד כלשהו, למשל בנסיבות של מתן עדות. [...] קשרי העבודה בין הגורמים במשרד המשפטים עלולים להשליך על היקף המניעות, לרבות משיקולים של מראית עין, כפי שעולה מפסיקת בג"ץ בעניין זה. בנסיבות מסוימות, לא ניתן להסתפק בהבחנה הפורמלית בין הגורם המעורב לבין הממונה עליו, ונדרשת הכרעה בהתאם לנסיבות העניין (לדיון מעמיק בהשלכות של קשרי התלות והשפעה, ראו דו"ח

¹ ראו ברוך קרא (@baruchikra) X (17: 10, 16.2.2026) <https://x.com/baruchikra/status/2023414798965231986>

הצוות לחשיבה מחודשת בהיבטי ניגוד עניינים, ראו בפרק ד.5, וראו
ההערות בפיסקה 146 העשויות להיות רלוונטיות לענייננו).

56. בעקבות דרישתה החוזרת של עו"ד קוטיק לקבל מידע על החקירה מהמשטרה, העותרת שלחה ביום 17.2.2026 מכתב נוסף ובו חזרה על טענתה כי לעו"ד קוטיק אין כל סמכות לדרוש חומרי חקירה – אף לא באמתלה כי אלו נדרשים לשם בחינה מחודשת של ניגוד העניינים. בהתאם, הובהר כי על המשטרה לסרב לבקשה הבלתי חוקית להעביר חומרים כאמור.

- **מכתב העותרת מיום 17.2.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/7.**

5.1. **הסדר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית למשרד המשפטים**

57. בחודש נובמבר 2025 החלו להופיע בתקשורת פרסומים שלפיהם עו"ד קוטיק, הסתירה מידע מפני הוועדה המקצועית שבחנה את מינויה לתפקיד היועצת המשפטית למשרד ונמנעה מלדווח בהסדר ניגוד העניינים שנערך לה עם כניסתה לתפקיד על מספר עובדות מהותיות ורלוונטיות באשר לקשר האישי שלה עם שר המשפטים יריב לוין – אשר ממונה על עבודתה מתוקף תפקידו. בנוסף, פורסם כי עו"ד קוטיק מעכבת את פרסום הסדר ניגוד העניינים שנערך לה – חרף זאת שמדובר בקובץ יחיד, אשר נחתם לפני זמן רב, כך שניתן להמציאו ללא שיהוי במסגרת מענה לבקשות חופש מידע שהתבקשו בנושא.²

58. כך, לפי הפרסומים, עו"ד קוטיק הסתירה מהוועדה כי אחיה, מר צחי ינוקא, הוא חבר ליכוד ופעיל בכיר במפלגה, ששימש בעבר מזכיר סניף ונחשב מקורב לשר המשפטים ועומד איתו בקשר זה שנים רבות. עוד נמסר בפרסום כי ינוקא אף ייצג בעבר את השר לוין בעניין משפטי הקשור לפעילות במעלה אדומים. בנוסף, לפי הפרסומים, עו"ד קוטיק אף הסתירה מהוועדה כי קיים קשר חברי ארוך שנים בין בעלה, מר אלון קוטיק, לבין שר המשפטים לוין – כאשר השניים למדו יחד בעבר, והקשר הקרוב ביניהם תואר בפרסומים כ"קשר סמי-משפחתי". כן יצוין כי דוברות משרד המשפטים הכחישה כי ישנה היכרות מוקדמת בין משפחתה של עו"ד קוטיק לבין שר המשפטים.

- **כתבת הארץ מיום 10.11.2025 מצורפת ומסומנת כנספח ע/8.**

- **כתבת הארץ מיום 17.2.2026 מצורפת ומסומנת כנספח ע/9.**

59. בעקבות פרסומים אלה, העותרת שלחה ביום 10.11.2025 מכתב למנכ"ל משרד המשפטים, המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי) וראש אשכול טוהר מידות, ובו ביקשה כי יבדקו לנוכח הפרסומים את הליך המינוי של עו"ד קוטיק ואת הדיווחים לעניין קיומה של זיקה אישית בינה לבין שר המשפטים, וכי ישקלו לבחון בשנית את הסדר ניגוד העניינים שנערך לה ולעדכן בהתאם לצורך.

- **מכתב העותרת מיום 10.11.2025 מצורף ומסומן כנספח ע/10.**

60. בהמשך לכך, העותרת שלחה ביום 19.2.2026 מכתב נוסף ליועצת המשפטית לממשלה, למשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי) וליועצת המשפטית למשרד המשפטים, ובו

² ראו מיכאל האוזר טוב "יועמ"שית משרד המשפטים הסתירה גם קשר בין בעלה לשר לוין; במשרד טענו שאין ביניהם היכרות" הארץ (10.11.2025); מיכאל האוזר טוב "יועמ"שית משרד המשפטים ביקשה מביהמ"ש לאסור פרסום דיעה שתוכננה לחתפרסם ב"הארץ" הארץ (17.2.26).

ביקשה כי יפעלו לפרסום הסדר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית למשרד המשפטים וכי יבחנו את החשש לדיווח חסר בעניין קיומה של זיקה אישית בינה לבין שר המשפטים.

מכתב העותרת מיום 19.2.2026 מצורף ומסומן כנספח ע/11.

61. הנה, על אף פניותיה הרבות, טרם קיבלה העותרת כל מענה ענייני – זאת בשעה שהמשיבה 1 מוסיפה ומנסה לפעול בחוסר סמכות על מנת לקבל לידיה חומרי חקירה חשאיים, ועל מנת להתערב התערבות פוליטית אסורה בחקירה פלילית רגישה. אשר על כן לא נותרה בידי העותרת עוד ברירה זולת פנייה לבית משפט נכבד זה בבקשה כי ייתן את הסעדים המבוקשים ברישא לעתירה, וזאת מן הטעמים המשפטיים אשר יוצגו להלן בפרק הטיעון המשפטי.

ז. הטיעון המשפטי

ז.1. התשתית הנורמטיבית

ז.1.א. סמכויות היועץ המשפטי לממשלה בהליכים פליליים

62. כחלק מתפקידיו המרכזיים של היועץ המשפטי לממשלה, עומד היועץ בראש מערכת התביעה הכללית, המייצגת את המדינה בכלל הערכאות, ובפרט כמאשימה בהליכים פליליים.

63. כך, סעיף 11 לחסד"פ קובע כי המדינה, כמאשימה בהליך פלילי, תהא מיוצגת בידי תובע אשר "ינהל את התביעה", וסעיף 12(א) לחוק מונה רשימה של גורמים המוסמכים לשמש כתובעים מטעם המדינה לעניין ניהול תביעה. בכלל זה, הסעיף קובע כי היועץ המשפטי לממשלה וגורמים נוספים **הפועלים כנציגיו** (ומנויים בסעיף) הם "תובעים", וכי היועץ המשפטי לממשלה רשאי להסמיך אדם לשמש כתובע – בין דרך כלל ובין לעניין מסוים (סעיף 12(א)(1)(ב) חסד"פ).

64. החוק אמנם מכיר גם בתובע משטרתי המתמנה לתפקיד זה על ידי המפכ"ל (ס' 12(א)(2) לחסד"פ), אך מקנה ליועץ המשפטי לממשלה סמכות לקבוע כי תובע שהתמנה בדרך זו לא ישמש כתובע בהליכים מסוג מסוים או לעניין ספציפי (ס' 12(ב) לחסד"פ).

65. **היועץ המשפטי לממשלה הוא, אם כן, הגורם המוסמך בחוק לנהל הליכים פליליים במדינת ישראל, לצד גורמים נוספים – הפועלים כנציגיו.**

66. בלעדיות זו בניהול הליכים פליליים נועדה, בין היתר, להבטיח את עצמאות מערכת התביעה, אשר הוכרה לא אחת כ"עיקרון על", ועוגנה בדברי חקיקה, בדוחות של ועדות ציבוריות שאומצו בהחלטות ממשלה ובפסיקה ענפה של בית המשפט העליון (ראו למשל, בג"ץ 8987/22 **התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' הכנסת**, פסקה 1 לפסק דינו של מ"מ הנשיא, כב' השופט עמית (נבו 2.1.2025); **עניין בוארון**, פסקה 47 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר, פסקה 7 לפסק דינה של כב' השופטת כנפי-שטייניץ ופסקה 10 לפסק דינו של השופט שטיין).

67. **בתוך כך, סמכות מרכזית הנתונה לתובע המנהל תביעה היא הסמכות להורות על העמדה לדין או על סגירת תיק.** על פי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי, אם ראה תובע, על סמך חומר החקירה שהועבר לו על ידי המשטרה, כי קיימות ראיות לאישום נגד אדם פלוני, עליו להורות על העמדה לדין, למעט במקרים שאינם מתאימים לכך (להרחבה על התנאים לקבלת החלטות אלה ראו הוראות סעיף 62 לחוק). **מדובר בסמכות רגישה ביותר, אשר ביצועה תלוי במקצועיות**

של התובע ובאי-תלותו בגורמים פוליטיים – דרישות המשתקפות בזהות הגורמים הבלעדיים שמוסמכים בחוק לשמש כתובעים.

68. בהתאם, על מנת שתובע יוכל למלא כנדרש את תפקידו, סעיף 60 לחסד"פ קובע כי **המשטרה מחויבת להעביר לתובע כל חומר שהושג בחקירה.**

69. לצד סמכויות אלה, היועץ המשפטי לממשלה מחזיק בסמכויות ייחודיות נוספות הנוגעות לפיקוח על חקירה מתנהלת. כך למשל, היועץ המשפטי לממשלה רשאי לאחר קבלת חומר החקירה מהמשטרה להורות לה להמשיך לחקור, "אם מצא שיש צורך בכך לשם החלטה בדבר העמדה לדין או לשם ניהול יעיל של המשפט" (ס' 61 לחסד"פ); וכן למנות "פרקליט מלווה" לחקירה (ראו ס' 60(יא)(3) לחסד"פ).

ז.1.ב. סעיף 23 לחוק שירות המדינה (מינויים), תשי"ט – 1959

70. סעיף 23 לחוק המינויים קובע כך:

"היה נושא משרה מנוע מלעסוק בעניין מסוים במסגרת תפקידו, רשאי השר, לאחר התייעצות עם נציב השירות, להטיל על עובד מדינה אחר למלא את התפקיד באותו עניין עד שתוסר המניעה".

71. כלומר, הסעיף מסמך את השר למנות מחליף זמני במקום עובד מדינה לעיסוק בעניין מסוים. **מינוי זה פוקע יחד עם הסרת המניעה של בעל התפקיד המקורי.**

72. בפסק הדין בעניין בוארון נקבע, כאמור, כי שר המשפטים מוסמך מכוח חוק המינויים למנות מלווה ומפקח על חקירה פלילית קונקרטי. במענה לחשש כי קביעה זו עלולה לפגוע בעצמאות מערכת התביעה ולהותיר פתח להתערבות של דרג פוליטי, הודגש בפסק הדין כי **היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין חלה רק ביחס לשלב הפיקוח והליווי של החקירה, ובהתאם, סמכויות היועצת שניתן להעביר מכוח חוק המינויים נוגעות רק לשלב זה** (פסקה 64 לפסק הדין של כב' השופטת וילנר).

ז.2. החלטת היועצת המשפטית למשרד המשפטים להתנות את בחינת ניגוד

העניינים של היועצת המשפטית לממשלה בקבלת חומרי חקירה היא בגדר

חריגה מסמכות ומנוגדת לדין

59. כפי שעולה ממכתביה למשטרה, עו"ד קוטיק החליטה, הלכה למעשה, שלא לערוך בחינה מחודשת של ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה בעניין פרשת ההדלפה עד לקבלת חומרי חקירה מהמשטרה. **העותרת תטען כי החלטה זו התקבלה בחוסר סמכות ובניגוד לדין.**

60. ראשית, המניעות של היועצת המשפטית לממשלה ושל הגורמים נוספים בפרקליטות המדינה, שנקבעה בחוות דעתה של עו"ד קוטיק ולאחר מכן בפסק הדין בעניין בוארון, התייחסה, כאמור, לשלב החקירה בלבד ולסמכויות הנוגעות לפיקוח על החקירה בלבד (ראו עניין בוארון, פסקה 60 ו-64 לפסק דינה של כב' השופטת וילנר).

61. משכך, לא יכול להיות חולק שעם תום החקירה, כפי שהודיעה המשטרה, ומשלא נמצאו ראיות למעורבות של גורמים מחוץ לפרקליטות הצבאית, הוסרה המניעות שנקבעה עבור היועצת המשפטית לממשלה ויתר גורמי הפרקליטות שנקבעה לעסוק בנושא. ממילא, כפי שמציינת כב' השופטת וילנר, מניעות זו לא הגבילה מלכתחילה את היועצת המשפטית לממשלה בהפעלת

סמכויות המוקנות לה בדין שאינן קשורות לשלב החקירה, כדוגמת הסמכת תובע לניהול משפט מסוים, לפי סעיף 12(א)(1)(ב) (ראו פסקה 60 לפסק דינה של כבי השופטת וילנר).

62. אם כן, נכון למצב הדברים כעת, הסמכות הבלעדית למנות גורם לניהול התיק ולקבלת החלטות סופיות בו, מצויה בידי היועצת המשפטית לממשלה, והיא הגורם שאליו המשטרה נדרשת לפנות לשם קבלת הבהרות בנושא, לרבות בדבר העברת החומרים לגורם חיצוני כלשהו. כפי שצוין בפסק הדין בעניין בוארון, חוק המינויים אמנם הקנה לשר המשפטים סמכות למנות מלווה ומפקח על החקירה במקום היועצת המשפטית לממשלה, אך סמכות זו פגה עם סיום שלב החקירה והסרת המניעות. לעו"ד קוטיק, לעומת זאת, לא הוקנתה מעולם סמכות להורות למשטרה לאיזה גורם להעביר את חומרי החקירה לצורך ליווי החקירה.

63. בהתאם לכך, המשטרה מחויבת, על פניו, להעביר בשלב זה את כלל חומרי החקירה ליועצת המשפטית לממשלה או מי מטעמה כפי שתורה, לשם המשך ניהול התיק, לפי סעיף 60 לחסד"פ.

64. המשטרה בחרה עד עתה שלא לפעול בדרך זו, ובמקום זאת פנתה ליועצת המשפטית משרד המשפטים לצורך בחינה מחודשת של הסדר ניגוד העניינים שקבעה, לנוכח השינוי שחל בתשתית העובדתית. פנייה זו נעשתה לדברי המשטרה מפאת רגישותה של החקירה ולנוכח עמדת המפכ"ל כי יש צורך במפקח חיצוני שיבחן את פעולות המשטרה.

65. מדבריה של עו"ד קוטיק עולה כי לגישה לא ניתן יהיה להעביר את חומרי החקירה לגורם המוסמך בטרם תערוך הסדרי ניגוד עניינים מחודשים לכלל הגורמים בפרקליטות המדינה, וכי ולשם כך דרושים לה חומרי חקירה מהמשטרה.

66. לא ניתן לקבל גישה זו.

67. ראשית, וזו נקודת המוצא לדיון, בניגוד ליועצת המשפטית לממשלה ולגורמים נוספים בפרקליטות, היועצת המשפטית למשרד המשפטים אינה "תובעת" כהגדרת סעיף 12 לחסד"פ ומשכך אין לה סמכות לעיין בחומרי חקירה. מכאן, שדרישתה של עו"ד קוטיק לקבל מהמשטרה חומרי חקירה מפרשת ההדלפה נעדרת סמכות בדין.

68. שנית, מלכתחילה, הטעם להתייחסותה המקורית של עו"ד קוטיק למניעות של גורמים נוספים בפרקליטות בהסדר ניגוד העניינים שערכה ביום 6.11.2025 היה המניעות שנקבעה ליועצת המשפטית לממשלה לעסוק בנושא. ברי כי במצב הדברים הרגיל, היועצת המשפטית לממשלה היא הגורם המוסמך למנות מלווה ומפקח על חקירה, כמו גם תובע לניהול התיק לאתר מכון, וחזקה עליה שתתחשב בהחלטותיה בניגודי עניינים אפשריים ובשיקולים אחרים בהחלטותיה.

69. ברי, כי בהינתן שאין כל חשד למעורבות של גורמים שאינם מהפרקליטות בהדלפה, האפשרות התיאורטית שגורם כלשהו בפרקליטות יעיד על מעשי הפרקליטות הצבאית בהמשך – אפשרות שכלל לא הועלתה במכתבה של המשטרה – אינה יוצרת ניגוד עניינים של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין וודאי שאינה מבססת מניעות. בנסיבות אלה, אין כל בסיס לטענה שחומרי חקירה כלשהם דרושים לבחינת ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה.

3.ז. ההחלטה להתנות את בחינת הסדר ניגוד העניינים בקבלת חומרי חקירה

מעוררת חשש כבד לשיקולים זרים

70. כידוע, מקום בו הופקדה בידי גורם סמכות מינהלית – סמכות זו צריכה להיות מופעלת **בנאמנות, בסבירות, באופן המשרת אינטרסים ציבוריים, בענייניות, ללא שיקולים זרים ובהוגנות, תוך הגנה על כבודו ועל זכויותיו של בעל התפקיד**. לעניין זה קבע כב' המשנה לנשיא השופט מ' אלון, בפסקה 6 לפסק דינו בבג"ץ 4566/90 **דקל נ' שר האוצר**, פ"ד מה(1) 28 (פורסם בנבו, 3.12.1990), 33-34 :

”רשות ציבורית, הממנה עובד בשירות הציבור, פועלת כנאמן הציבור, וכלל גדול בידינו, שנאמנות זו צריך שתופעל בהגינות, ביושר, ללא שיקולים זרים ולטובת הציבור, שמכוחו ולמענו מסורה סמכות המינוי בידי הרשות הממנה [...]”

71. ידוע הדבר כי הרשות המנהלית מצווה להפעיל את שיקול דעתה בהתאם לסמכויותיה, על יסוד השיקולים הרלוונטיים ועל פי שיקולים אלו בלבד. כך אמר השופט (כתוארו דאז) גרוניס בבג"ץ 5968/05 **עיריית חברון נ' מדינת ישראל** (נבו 1.3.2006) :

”[...] כלל נקוט הוא בשיטתנו כי על הרשות המינהלית לפעול בכל מקרה ומקרה על יסוד שיקולים עניינים בלבד”.

72. ובענייננו דגן – הדבר בעל משמעות כפולה ומכופלת, ודי לעיין בשלל האזהרות שהזהיר בית המשפט הנכבד בפסק הדין שנתן בעניין **בוארון**, ולאחר מכן בפסק הדין שניתן בעניין בן חמו בדבר הזהירות הרבה שצריך לנהוג הדרג המיניסטריאלי בהתערבותו בהליך הפלילי. די לנו באבק השיקולים הזרים בעניין זה, על מנת לזהם את החליק כולו.

73. הפסיקה דנה בקושי להוכיח קיומם של שיקולים זרים בהחלטת גורם מנהלי. כדברי השופט עמית בפסקה 38 לפסק דינו בעע"מ 343/09 **הבית הפתוח בירושלים לגאווה וסובלנות נ' עיריית ירושלים**, סד(2) 1 (2010) :

”קושי עיקרי נוגע להוכחת השיקולים הזרים או הפסולים. בדרך כלל רשויות מנהליות השוקלות שיקולים זרים או פסולים, מנסות להסוות ולטשטש את הטעמים האמיתיים שהיו ביסוד החלטותיהן. ההפליה אינה מוכרזת בראש חוצות ואינה ניצבת בראש המגדל, אלא מוכנסת למרתף בעוד התבחינים הגלויים אינם ”דוברים אמת אלינו, אחד בפה ואחד בלב ידברו. אין הם קריטריונים אלא מן-השפה-ולחוץ ואין תוכם כברים” (בג"ץ 1/98 כבל נ' ראש ממשלת ישראל, פ"ד נג(2) 241, 260 (1999)) (להלן: עניין כבל). [...] אכן, קשה לבית המשפט לבחון ”כליות ולב” של הרשות המנהלית, ולשם כך נדרש בית המשפט להסתמך על תשתית ראייתית נסיבתית או סטטיסטית. אפשרות נוספת היא להידרש לפגמים חיצוניים שיש בהם כדי להעיד על שיקולים זרים או פסולים של הרשות המנהלית (בג"ץ 4500/07 יחימוביץ' נ' מועצת הרשות השניה לרדיו לטלוויזיה (פורסם בנבו), (21.11.2007))”.

74. בנסיבות העניין דגן, עולה החשש הכבד שמא מעורבותה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים בהליך בעת הזו – ולאחר שהביעה המשטרה עמדתה כפי האמורה בחלקה העובדתי של עתירה זו – נטועה בשיקולים זרים אשר אינם ממן העניין.

75. ניסיונותיה של המשיבה 1 לגרור את ניהולה של חקירה זו – לקבל לידיה מידע אשר אין בסמכותה לקבל, ולקחת חלק במה שדומה כהמשך מסע הרדיפה הפוליטי אשר מנהל שר

המשפטים כנגד היועצת המשפטית לממשלה – מעלים כולם את החשש שמא לא חקירת האירועים החמורים בשדה תימן היא זו אשר מעניינת המשיבה 1, אלא רדיפת היועצת המשפטית לממשלה וניסיונות לעשות שימוש באירועי הפרשה על מנת להיפרע ממנה באמצעות שימוש פוליטי פסול בהליך הפלילי.

76. החשש כי שיקולים זרים הם שעומדים בבסיס החלטתה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים אף מתחזק לנוכח קשריה האישיים עם שר המשפטים, אשר צוינו לעיל, שעליהם נמנעה, על פי הדיווחים, מלהצהיר בהסדר ניגוד העניינים שנערך לה עם כניסתה לתפקיד. זאת ועוד, ניתן לטעון כי לנוכח קשרים אלה, היה על היועצת המשפטית למשרד המשפטים להימנע מלעסוק בהסדר ניגוד העניינים הנוגעים להדלפה מפרשת שדה תימן.

77. כידוע, עיקרון יסודי בשיטתנו המשפטית הוא כי אסור לבעל תפקיד ציבורי להימצא במצב של ניגוד עניינים (בג"ץ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקוה נ' עיריית פתח תקוה, פ"ד לד (2) 566, עמוד 569). כלל זה נגזר מחובת האמון של עובדי הציבור כלפי הציבור ומהחובה החלה על רשות לפעול בהגינות ובתום לב, בהתאם לכללי הצדק הטבעי ועל יסוד שיקולים עניינים בלבד.

78. בפסיקה נקבע כי הכלל האוסר על הימצאות בניגוד עניינים אינו דורש התקיימותו של ניגוד העניינים בפועל, אלא די בחשש לקיומו של מצב כזה:

"האיסור אינו רק על שיקול הדעת עצמו בביצוע הפעולה או התפקיד. האיסור הוא על הימצאות במצב בו עלול להיות ניגוד עניינים. מטרת הכלל היא למנוע את הרע בטרם יארע. הכלל צופה פני העתיד. אין זה מעלה ואין זה מוריד אם בפועל שיקול הדעת הוא ראוי. מטרת הכלל היא למנוע פיתוי מאדם ישר והגון, בחינת אל תביאונו לידי ניסיון. על כן, אין צורך להוכיח בפועל קיומו של ניגוד עניינים. די בכך שקיימת אפשרות ממשית של ניגוד עניינים (בי"ש 48/75 רחמים ידיד נגד מדינת ישראל, פ"ד כט(2) 375). אפשרות ממשית זו נמדדת באמות מידה אובייקטיביות, ולא על-פי חששותיו הסובייקטיביים של צד זה או אחר (בג"צ 332/61 פרל ה. איזנר, ו-3 אחי נגד שושנה פינקלשטיין, ו-7 אחי, פ"ד טז 1841). שאלה יפה היא, אם נדרשת אפשרות ממשית של ניגוד עניינים, או שמא די בחשש סביר כי עשוי להתקיים ניגוד עניינים. בפסיקתו של בית-משפט זה יש סימוכין לשתי ההשקפות (ראה בי"ש 48/75...)." (בג"ץ סיעת הליכוד, פסקה 4 לפסק דינו של כבוד השופט בדימוס ברק).

79. כפי שציין כבי' הנשיא עמית בעניין בן חמו, התנהלותו של שר המשפטים בקשר למינוי המחליף ליועצת המשפטית לממשלה לעניין הליווי והפיקוח על חקירת ההדלפה, "מעוררות תהיות של ממש ביחס למניעים שעמדו מאחורי החלטת המינוי" – דהיינו, קיים חשש של ממש כי שר המשפטים פועל בהליך המינוי משיקולים זרים וכי לא הגעה לחקר האמת עומדת לנגד עיניו אלא מטרתו המוצהרת להדיח את היועצת המשפטית לממשלה מתפקידה. מכאן מתעורר החשש כי קרבתה האישית של היועצת המשפטית למשרד המשפטים לשר מטה את שיקול דעתה בהחלטותיה ביחס להסדר ניגוד העניינים בעניין. שמירה על מראית פני הצדק מורה, אם כן, כי על עו"ד קוטיק להימנע מעיסוק בהסדרי ניגוד העניינים הקשורים לפרשה.

4.ז. ההחלטה להתנות את בחינת הסדר ניגוד העניינים בקבלת חומרי חקירה

אינה סבירה באופן קיצוני

81. בבחינת למעלה מן הצורך, העותרת תוסיף ותטען כי החלטתה של עו"ד קוטיק שלא לבצע בחינה מחודשת של ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה, בטרם תקבל מהמטרה חומרי חקירה, היא בלתי סבירה באופן קיצוני.

82. כפי שצוין לעיל, המשטרה הבהירה לעו"ד קוטיק במכתב רשמי כי פעולות החקירה בעניין ההדלפה הסתיימו, ובתום החקירה, לא זו בלבד שאין תשתית ראייתית כלשהי בדבר מעורבות של היועצת המשפטית לממשלה עצמה בהדלפה, אלא שאין תשתית ראייתית למעורבות של אף גורם שאינו מהפרקליטות הצבאית. בהמשך לכך, ראש אח"מ התייצב בפני עו"ד קוטיק וסיפק לה הבהרות נוספות בנוגע לחקירה.

83. גישתה של עו"ד קוטיק כי אין די בהבהרות אלה לשם בחינה מחודשת של הסדר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה מתמיהה במיוחד, לנוכח גישתה של עו"ד קוטיק עצמה בעת קביעת הסדר ניגוד העניינים המקורי, אשר נקבע ללא שנעשתה פנייה קודמת לגורמי החקירה.

84. כלומר, שבעוד שטרם החלה החקירה עו"ד קוטיק ניאותה לקבוע מניעות חריגה ביותר של ראש מערכת התביעה הפלילית, מבלי לפנות לגורמי החקירה, כעת, לאחר תום חקירה שבמהלכה לא נמצאו ראיות למעורבות של מי מגורמי הפרקליטות, היא סבורה כי אין די בעמדת גורמי המקצוע בכתב ובעל-פה לשם בחינת ניגוד העניינים.

85. דרישתה של עו"ד קוטיק היא בלתי סבירה בעליל גם לנוכח זאת שמשמעותה היא עיכוב משמעותי בהליך הפלילי בפרשת ההדלפה, וחשש מפני עינוי דין של החשודים בה, כמו גם המשך הפגיעה באמון הציבור במוסדות אכיפת החוק.

ח. סיכום

86. הנה הונחה בפני בית המשפט עתירה חשובה מאין כמוה, אשר עוסקת בנושא רגיש ביותר ובנסיבות חריגות ביותר, שבהן נקבע כי ראש מערכת התביעה הפלילית – היועצת המשפטית לממשלה – כמו גם כלל הגורמים הבכירים בפרקליטות ובייעוץ המשפטי לממשלה מנועים מלעסוק בליווי ופיקוח על חקירה פלילית. כעת, עם סיום חקירת המשטרה, אשר הבהירה באופן ברור כי אין תשתית ראייתית למעורבות בהדלפה של גורמים שאינם מהפרקליטות הצבאית, הוסרה המניעות החריגה שנקבעה וניתן לקדם את ההליך הפלילי בעניין באופן יעיל ומקצועי, בהתאם לדין.

87. עניינה של עתירה זו הוא סירובה המתמשך של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עו"ד קוטיק, לאפשר את קידום ההליך הפלילי בעניין הפרשה החמורה של שדה תימן, וזאת באמצעות סירוב לערוך בחינה מחודשת של ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה עד לקבל חומרי חקירה – חומרים שאין בסמכותה לקבל ושאינן בהם צורך ענייני לשם עריכת ההסדר.

88. היועצת המשפטית למשרד המשפטים פועלת בהחלטה זו בחוסר סמכות מובהק, והתנהלותה אף מעלה חשש כבד כי היא מונעת משיקולים זרים. חשש זה מתחזק לנוכח קשריה האישיים של עו"ד קוטיק לשר המשפטים ולנוכח ניסיונותיו החוזרים של השר להדיח את היועצת

המשפטית לממשלה בדרכים שונות ולפגוע במעמד של גורמי אכיפת החוק. נוסף לכך, מדובר בהחלטה בלתי סבירה באופן קיצוני אשר עלולה לגרום לעיוות דין ולפגיעה בזכויות השוים בחליך, כמו גם לפגיעה באמון הציבור במערכת אכיפת החוק.

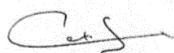
89. מטעמים אלה, ולאור כל האמור לעיל, העותרת תבקש מבית המשפט הנכבד ליתן את הצווים המפורטים ברישה לעתירה זו, ולעשותם מוחלטים.

90. העתירה נתמכת בתצהירו של עמק ברכה, מנכ"ל העותרת.

91. כמו כן, לאור דחיפות הנושא וחשיבותו יתכבדו העותרים לבקש כי יקבע מועד דיון דחוף בעתירה.

איל גלזר, עו"ד

תומר נאור, עו"ד

ד"ר אליעזר שרגא, עו"ד

22.2.2026; ה' באדר תשפ"ו

התנועה למען איכות השלטון בישראל ע"ר 580178697

ע"י ב"כ עוה"ד אליעד שרגא ו/או תומר נאור ו/או רחל אל-
שי רוזנפלד ו/או רוותם בבלי דביר ו/או תמר באום ו/או
יניב גולדברג ו/או סתיו לבנה להב ו/או טלילה דביר ו/או
עדן בויום ו/או יעל בלוך ו/או אייל קלסקין ו/או לירז גנון
ו/או ענת ברמן ו/או איל גלזר

מרח' יפו 208, ת.ד. 31348 ירושלים 9131301
טלפון: 02-5000073; פקס: 02-5000076
דוא"ל: office@mqg.org.il

העותרת

- נגד -

1. היועצת המשפטית למשרד המשפטים
2. שר המשפטים
3. מפכ"ל משטרת ישראל
4. מ"מ היועץ המשפטי למשטרת ישראל
5. היועצת המשפטית לממשלה

באמצעות פרקליטות המדינה
מרח' שדרות וולפסון 2, קריית הממשלה, ירושלים
טלפון: 073-3925590; פקס: 02-6467011
דוא"ל: H CJ-dep@justice.gov.il

המשיבים

תצהיר מטעם העותרת

אני הח"מ, עמק ברכה, מס' זהות 02895976, מנכ"ל העותרת, מצהיר בזאת כי העובדות המפורטות בעתירה זו נכונות לפי מיטב ידיעתי ואמונתי.

חתימת המצהיר

אישור

אני עו"ד תומר נאור, מ.ר. 66882, מאשר בזאת כי ביום 22.2.2026, חתם לפני עמק ברכה, מס' זהות 02895976, על הצהרתו דלעיל, לאחר שהזהרתיו כי עליו להצהיר ולומר את האמת, וכי יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, ולאחר שאישר את נכונות הצהרתו.

תומר נאור, עו"ד
מ.ר. 66882

תוכן עניינים

מס' עמ'	שם הנספח	מס'
24	חוות הדעת של היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 6.11.2025	1
33	מכתב המשטרה מיום 3.2.2026	2
36	מכתב העותרת מיום 3.2.2026	3
40	מכתב היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 3.2.2026	4
43	מכתב העותרת מיום 4.2.2026	5
46	מכתב היועץ המשפטי למשטרה מיום 8.2.2026	6
48	מכתב העותרת מיום 17.2.2026	7
51	כתבת הארץ מיום 10.11.2025	8
56	כתבת הארץ מיום 17.2.2026	9
60	מכתב העותרת מיום 10.11.2025	10
63	מכתב העותרת מיום 19.2.2026	11

נספח 1

**חוות הדעת של היועצת המשפטית
למשרד המשפטים מיום 6.11.2025**

עמ' 24

ירושלים, ט"ו חשוון תשפ"ו, 06 נובמבר 2025
מס' מכתב: 027-99-2025-010524
(בתשובה נא לציין מס' מכתבנו)

ד"ר גיל לימון
המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (ציבורי-מינהלי)

שלום רב,

הנדון: התייחסות לטענות בדבר ניגוד עניינים של היועצת המשפטית לממשלה - פניות ציבור
ועתירה לבג"ץ 3545-11-25

1. הועברו לטיפולי על ידך פניות ציבור שהופנו אל היועצת המשפטית לממשלה, ובהן טענות לניגוד עניינים במילוי תפקידה של היועצת המשפטית לממשלה בנוגע לחקירת הדלפת הסרטון בפרשת שדה תימן:

א. ח"כ אביחי בוארון טען כי היועצת מצויה בניגוד עניינים ועליה למשוך את ידיה מעניין זה, עקב המעורבות הקודמת שלה במתן עדכונים לבית המשפט אודות בדיקת ההדלפה, עדכונים שנמצאו לטענתו כשקריים.

ב. עורך דינם של שניים מהנאשמים בפרשת שדה תימן, ציין כי קיימים קשרי עבודה הדוקים בין היועצת ובין הפצ"רית וכי הייתה ליועצת מעורבות ישירה בבדיקת ההדלפה, תוך התנגדות להעברת הבדיקה לגורם חיצוני. עוד נטען, על בסיס פרסומים, כי היועצת נפגשה עם הפצ"רית יום לאחר הדלפת הסרטון. לטענתו, בנסיבות אלו יש יסוד סביר להניח שהמשטרה תחייב את חקירת היועצת (גם אם לא תיערך חקירה באזהרה).

ג. בפניה נוספת של אזרח בשם טל סמו, הוצגו טענות דומות לאלו האמורות לעיל. אציין כי פניה אחרת, של עו"ד יצחק בן בשם ארגון חננו, נסובה על טענות אחרות לניגוד עניינים, שאינן קשורות לענייננו.

2. בהמשך, הועברה אלי על ידי מנהל מחלקת בג"צים עתירה שהוגשה על ידי ח"כ אביחי בוארון וארגון לביא בנושא (בג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה).

3. לצורך גיבוש מענה לפניות הנ"ל ולעתירה, ובהמשך לשיחות לרבות שיח ושיג מקצועי, בחנת האם קיים חשש לניגוד עניינים בכל הנוגע לתפקידה של היועצת המשפטית לממשלה בליווי החקירה.

רקע נורמטיבי

4. בהתאם לכללים הנהוגים בשירות המדינה, בסמכות היועץ המשפטי למשרד לקבוע האם עובד משרד המשפטים מצוי במצב של ניגוד עניינים, בין אם על רקע עניין אישי או מוסדי (ראו פרק 13.6 לתקשייר, הנחיית היועצת המשפטית לממשלה מס' 1.1555). הנחיות אלה, כמו גם הפסיקה בעניין עליה נרחיב בהמשך, מסדירות את הכללים לבחינת קיומו של ניגוד עניינים, ובמידת הצורך את הפתרונות אותם ניתן ליישם (ראו בין היתר פסקאות 26-29 להנחיה 1.1555 הנזכרת, וראו גם את דו"ח הצוות לחשיבה מחודשת בהיבטי ניגוד עניינים). בהתאם, הסדרי ניגוד העניינים של כלל עובדי משרד המשפטים ובהם היועצת המשפטית לממשלה, מטופלים על ידי הלשכה המשפטית של המשרד.

5. העקרון האוסר על עובד ציבור להימצא במצב ניגוד העניינים הוא מעקרונות היסוד של המשפט הציבורי בישראל. הוא נועד למנוע מצב שבו שיקול הדעת של עובד הציבור ייפגע עקב עניינים אחרים, והוא מסייע לשמור על אמון הציבור ברשויות המינהל, תוך הבטחת קיום ונראות של מנהל תקין. הכלל הוא מניעתי וצופה פני עתיד, ותכליתו "למנוע את הרע בטרם יארע". ראו, בין היתר: הנחיה 1.1555 פסקה 5. וכן ראו: בג"ץ 531/79 סיעת הליכוד נ' מועצת עיריית פתח תקווה, פ"ד לד(2) 566 (1980), פסקה 4 לפסק דינו של כב' השופט (כתוארו אז) א' ברק; בג"ץ 3056/20 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' היועץ המשפטי לממשלה (ניתן ביום 25.3.2021); בג"ץ 54321-03-25 התנועה למען איכות השלטון בישראל נ' ממשלת ישראל (ניתן ביום 21.5.2025), פסקה 72 לפסק דינו של כב' הנשיא יצחק עמית; בג"ץ 6299/21 עמותת עורכי דין לקידום מנהל תקין נ' מועצה מקומית כעביה טבאש הג'אג'רה, ניתן ביום 8.11.2023;

6. בשים לב לכך שכללי ניגוד העניינים הם כללים מניעתיים, הטוען לניגוד עניינים אינו נדרש להוכיח שהחלטה מסוימת אכן התקבלה במשוא פנים או מתוך שיקולים זרים, אלא יש להראות, בהסתברות הנדרשת, קיומו של פוטנציאל אובייקטיבי לקיומו של ניגוד עניינים ולקבלת החלטה כאמור.

קרי, מבחן הפוטנציאל ולא מבחן התוצאה. ראו בין היתר: בג"ץ 3056/20, בג"ץ 2053/21; בג"ץ 1993/03. וכן ראו בעניין זה פסקה 34 לפסק דינה של כב' השופטת ד' ברק-ארז בבג"ץ 37830-08-24 מכון לואיס ברנדייס נ' ממשלת ישראל (ניתן ביום 12.5.2025):

י"אם כן, בהתאם לדיני ניגוד העניינים אין כל צורך להניח כי בעל משרה שלטונית יעשה את מלאכתו רמיה במעלה הדרך. הקושי מתעורר הרבה קודם לכן. יש לשמור על מעמדם העצמאי של דיני ניגוד העניינים, בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקתו של בית משפט זה. מנקודת מבטי, די לנו בכך שעל-פי המבחנים המבוססים בהלכה הפסוקה נוצר בענייננו מצב שבו יש אפשרות ממשית או חשש סביר לניגוד עניינים."

התשתית העובדתית

7. להלן התשתית העובדתית כפי שעולה מההליכים שהתנהלו עד כה בקשר לפרשת הדלפת סרטון פרשת שדה תימן בבג"ץ, לרבות מתוך כתבי הטענות ופסקי הדין בהליכים אלה:

א. ביום 6.8.2024, זמן קצר לאחר פרוץ חקירת פרשת שדה תימן על ידי צה"ל, פורסם בכלי התקשורת סרטון הכולל, לכאורה, תיעוד של פגיעה בעציר ביטחוני. נוכח הדלפת הסרטון, פתחו רשויות האכיפה בצה"ל בבדיקה פנימית ביחס לאירוע ההדלפה.

ב. בהמשך לכך, הוגשו עתירות (בג"ץ 33366-09-24 ובג"ץ 34183-10-24) בבקשה כי בית המשפט יורה על כך שהבדיקה הפנימית שצה"ל נדרש לבצע, לא תנוהל על ידי הפרקליטות הצבאית. בדיון בעתירות שאוחדו, מסרה המדינה כי אירוע ההדלפה נבדק על ידי צוות בראשות סגן הפצ"רית (שלא היה מעורב בחקירת פרשת שדה תימן), והודגש כי הוא עומד בקשר עם היועצת המשפטית לממשלה בכל הנוגע לטיפול בעניין. במהלך הדיון בעתירות אלה, המליץ בית המשפט כי הליך הבדיקה יהיה כפוף לפיקוח של היועצת המשפטית לממשלה. לאחר הדיון, עדכנו המשיבים כי מבלי להטיל דופי במערכת אכיפת החוק הצבאית, בדיקת הצוות בעניין זה תפוקח על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), וכי על ההחלטה ניתן יהיה להגיש ערר ליועצת המשפטית לממשלה כמקובל. לאחר מתן העדכון על מנגנון הבדיקה הני"ל, הורה בית המשפט העליון על מחיקת ההליך, תוך פסיקות הוצאות לטובת העותרים, לאחר שמצא כי נכונותם של המשיבים לקבוע מנגנון כמתואר מקחה את הקשיים שעליהם הצביעו העותרים ביחס לאופן הבדיקה (פסי"ד ניתן ביום 2.2.2025).

ג. בחלוף מספר חודשים בהם לא הושלמה עבודת הבדיקה, הוגשה עתירה נוספת (בג"ץ 74998-08-25 בחרנו בחיים (ע"ר) נ' היועץ המשפטי לממשלה) בבקשה כי בית המשפט יורה על העברת הטיפול בבדיקה ביחס למקור ההדלפה לגורם חיצוני לפרקליטות הצבאית, או לחילופין, יורה על השלמת בדיקת הצוות. במסגרת תגובה לעתירה מיום 16.9.2025 נמסרה החלטת צוות הבדיקה, שהושלמה ביני וביני. בהחלטה נקבע כי "בשים לב לתשתית הראייתית שנאספה בבדיקה המקדימה המעמיקה, נמצא כי אין בסיס להמשך טיפול במישור הפלילי. בראש ובראשונה, לא נמצאה ולו אינדיקציה ראשונית המצביעה על מקור העברת המידע. כמו כן, התוחלת לביסוס תשתית ראייתית מפלילה בכלי חקירה נמוכה ביותר ואין בנמצא פעולות חקירה קונקרטיות שאותן ניתן לבצע והטומנות בחובן פוטנציאל ממשי לקידום הבדיקה הפלילית". עוד צויין בהחלטת הצוות כי "על הבדיקה פיקח המשנה לפרקליט

המדינה (תפקידים מיוחדים), עו"ד אלון אלטמן. מחלך הבדיקה, ממצאיה והחלטה שבנדון הן על דעתו".

ד. בעוד הליך זה תלוי ועומד, הודתה הפצ"רית, במסגרת הודעה שנמסרה לרמטכ"ל ביום 31.10.25, כי היא זו שאישרה את מסירת הסרטון לתקשורת. כמו כן, התפרסם בכלי התקשורת ביום 2.11.2025, כי במסגרת אירוע שבו אבד הקשר עם הפצ"רית ואף עלה חשש לשלומה, הטלפון הסלולרי שלה – אבד.

8. לאור התפתחות האירועים הני"ל, נעצרה הפצ"רית לחקירה, וכן נעצרו ונחקרו גורמים נוספים בפרקליטות הצבאית. ככל הידוע לנו, החקירה נסובה בשלב זה על הדלפת הסרטון ועל מכלול הצעדים שנקטו להסתרת ההדלפה. בשלב מוקדם זה, האפשרויות החקירתיות הן רחבות מאד, ולא ידוע אם המשטרה בהכרח תבקש לזמן לעדות את היועצת המשפטית לממשלה בעצמה או מי מטעמה, כטענת הפונים והעותרים. יחד עם זאת, חקירה משטרתית היא דינמית מטבעה, ואין לדעת מי הגורמים אשר יידרשו לעניין בעתיד, בהתאם להתפתחויות החקירתיות.

חשש לניגוד עניינים בהתפתחויות עתידיות של החקירה

9. במסגרת חקירה משטרתית חשובה ורגישה מעין זו, התפקיד של היועץ המשפטי לממשלה ושל פרקליטות המדינה הוא פיקוח על הליך החקירה. במסגרת זו, יש לגורם המלווה השפעה על כיווני החקירה, ועל הצורך בהשלמות חקירה ויש לו סמכות לאשר הליכי חקירה מיוחדים. הגורם המלווה עשוי לקבוע, יחד עם רשויות החקירה, האם מסתמן קיומו של בסיס לאישום פלילי, מי הגורמים הרלוונטיים למתן עדות לצורכי החקירה, גם אם אין בסיס לחשדות ביחס למעשיהם, ואילו פעולות חקירה יש לנקוט בכדי לברר זאת. לגורם המלווה יש אפוא אפשרות להשפיע באופן רחב על הנרטיב החקירתי – עליו להגדיר על פי מיטב שיפוטו המקצועי לאילו כיוונים יש לפתח את החקירה, ולאשר פעולות חקירה מיוחדות.

10. כאמור, נכון למועד זה, לא ניתן לברר עד תום את הטענות שהועלו במסגרת הפניות שהועברו אלינו, באופן שיכול להפריך אותן או לבסס אותן מבחינה עובדתית. כל עוד מתנהלת חקירה משטרתית, נראה כי לא יהיה זה נכון לערוך במקביל בירור של העובדות שעליהן נסובו הטענות. המשטרה מצויה עדיין בשלב איסוף הראיות והאינפורמציה, ולהבנתנו, ממילא אין דרך לקבוע באופן ודאי מי יוזמן לחקירה ואם תידרש עדותה של היועצת. כך או כך, לא ראינו מקום להתערב בעבודת החקירה רק בכדי להכריע בשאלת ניגוד העניינים.

11. ייאמר עם זאת, כי הפערים העובדתיים על בסיס המידע הגלוי מדברים בעד עצמם, ומהם ניתן ללמוד במידה מסוימת על כיווני החקירה שעשויים להיבחר בעתיד. הפצ"רית נטלה אחריות אישית על הדלפת הסרטון, ואולם האירועים שבהם נעלם המכשיר הסלולרי שברשותה

מותירים סימני שאלה. קיימת אפשרות שמעשה ההדלפה נותר מוסתר בקרב מעגל מצומצם של אנשים בפרקליטות הצבאית, אך לצד זאת קשה להתעלם מהחשש שמספר הגורמים המעורבים היה רחב יותר. לא מן הנמנע אפוא כי לצד בדיקת ההדלפה עצמה, תשקול המשטרה לחקור האם צוות הבדיקה ידע או העלים עין באשר לאפשרות שהפצ"רית מעורבת בהדלפה. ככל שיתבסס הצורך בכיוון חקירה זה, ייתכן שיעלה צורך לחקור גם את מי שפיקח על עבודת צוות הבדיקה, ולא ניתן להפריך את האפשרות שיעלה צורך בתשאול של היועצת והגורמים מטעמה שאמורים היו לפקח על הבדיקה.

12. אם כן, השאלה מהם כיווני החקירה המתבקשים כעת וכיצד יש לנווט את החקירה היא בעלת השפעה מכרעת על גורל התיק ועל פוטנציאל ניגוד העניינים. משעה שהיועצת המשפטית לממשלה אמונה על ליווי החקירה מראשיתה, ובכלל זה מנחה את הצדדים באשר לכיווני חקירה ולהחלטה מי הם הגורמים הרלוונטיים המעורבים אשר נדרשת חקירתם או עדותם, הרי שקיים חשש כי היא זו שתידרש להחלטה אם להרחיב את החקירה לשאלות נוספות ובאיזה היקף. בין השאלות שעשויות להיות רלוונטיות – האם בדיקת ההדלפה נערכה באמות מידה ראויות או תוך עצימת עיניים, האם הפיקוח על בדיקה זו נערך כיאות, ומה הממשק שהתקיים בין המשנה לפרקליט המדינה לבין היועצת המשפטית לממשלה. ייתכן שיימצא כי כיוון חקירה זה אינו רלוונטי, אך גם החלטה זו תהא מבוססת על ניתוח הראיות תוך הפעלת שיקול דעת של הגורם המלווה, ביחד עם גורמי חקירה המונחים על ידו.

13. מיותר לומר כי לחקירה הנדונה יש חשיבות יוצאת דופן לצורך שמירה על אמון הציבור במערכות אכיפת החוק. מדובר על סיטואציה חריגה, שבה הפצ"רית, הנמנית על גורמי אכיפת חוק הבכירים ביותר במדינה, חשודה לא רק בהדלפה, אלא ככל הנראה גם בשיבוש של הליכי הבדיקה ושל הליכי החקירה שלה עצמה. כפי שעולה מהמידע שהתפרסם אודות החקירה, אף לא מדובר באדם אחד שסטה מן השורה, אלא ברשת של מספר אנשים שכפי הנראה חשודים במעורבות בהדלפה או בשיבוש ההליכים. פעולות אלה מערערות כשלעצמן את אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. בכדי לשקם את אמון הציבור, יש להבטיח חקירה עצמאית ואמינה שתבחן, ללא כל מראית עין של ניגוד עניינים, מהו היקף הנזק של פרשה זו, והאם מעורב בה מעגל רחב יותר של גורמים נוספים. במצב דברים זה, אין זה מן הנמנע שהגורם המלווה יידרש להחליט כיצד להתייחס למעורבות של היועצת או מי מטעמה על הליכי הבדיקה של ההדלפה, והיועצת המשפטית לממשלה בעצמה אינה יכולה להיות זו שתאשר שבדיקה כזו אינה נדרשת לפי חומר הראיות.

14. לצד זאת נציין כי גם אם במסגרת החקירה יתברר שהחשודים הם אנשי הפרקליטות הצבאית בלבד, ושהם הונו את פרקליטות המדינה ואת היועצת המשפטית לממשלה, יהיה על רשויות החקירה לאסוף עדויות וממצאים באשר לשיח שהתקיים בין הצדדים ובמסגרתו הועבר המידע השגוי – עדויות וממצאים שיהפכו לחומר חקירה. בה בעת, הגורם המלווה יידרש לבחון את גירסאות הנחקרים, ולא מן הנמנע שאלו ינסו לצייר באופן שונה את חלקם בפרשה ויציגו טענות ביחס לפרקליטות וליועצת המשפטית לממשלה, טענות שלכל הפחות יצריכו בדיקה והתייחסות.

15. למותר להעיר כי אדם שיצטרך לתת עדות בפרשה, גם אם אינו חשוד בדבר, אינו יכול להיות חשוף למכלול של חומרי החקירה, ובוודאי אינו יכול להיות אחראי על ניהול החקירה או אפילו להשתתף בה או ללוות אותה. מעורבות כזו עלולה להפחית את המשקל הראייתי של עדותו ואולי אף לאיין אותה, שכן בהליך הפלילי היא תוצג בצדק ככזו שמשקפת את הנרטיב של התביעה והיא לא תתקבל כעדות אובייקטיבית. ניגוד עניינים יכול להתעורר אפוא בכל מקרה שבו יש לגורם המלווה מעורבות קודמת באירועים הנחקרים, ולא רק כאשר יש חשש כי החשד יופנה אליו.

יישום המבחן לקיומו של ניגוד עניינים

16. אם כך, גם אם ניתן היה לסבור כי בשלביה הכה מוקדמים, אין מניעה כי החקירה תלווה על ידי היועצת המשפטית לממשלה, או גורם אחר שהייתה לו מעורבות באירועים בשלב קודם, הרי שהליווי על החקירה יהיה מוגבל ולא ניתן יהיה להתייחס למעורבות האישית של אותם גורמים. גם אן לא ידוע אם תידרש הרחבה של החקירה ביחס אליהם עם התפתחותה, מנקודת מבט צופה פני עתיד – לא ברור כיצד ניתן יהיה להתמודד עם סוגיה זו בדיעבד מבלי שיתעורר חשש לניגוד עניינים ממשי בניהול שלביה המוקדמים של החקירה. לפיכך, **הדרך הנכונה והאחראית בשלב זה היא יצירת ריחוק והימנעות של הגורמים המעורבים באירועים הנחקרים.**

17. מסקנה זו מתבקשת כיוון שבאופן טבעי גורם ששמו נקשר לאירועים נחקרים ולו באופן עקיף, עשוי להיות לו עניין רב להבטיח כי החקירה לא תטיל דופי במעשיו. גם אם אכן לא נפל כל דופי כאמור, הרגישות האישית היא מובהקת, והיא עלולה להגביר את החשש לניגוד עניינים.

18. נזכיר כי המבחן לקיומו של ניגוד עניינים הוא במבט צופה פני עתיד ולא בדיעבד. הכלל האוסר על ניגוד עניינים נועד למנוע את הרע בטרם יארע, ואין הכרח שהטיית שיקול הדעת תתרחש בפועל. גישה זו נועדה למנוע מראש פגיעה באמון הציבור ונועדה על מנת להבטיח עצמאות מקצועית ותקינות החליף.

19. כאמור, מדובר בתיק שיש לו רגישות ציבורית מיוחדת, הן על רקע האופי הקשה של העבירות לכאורה בתיק שבמסגרתו נעשתה ההדלפה והרגישות של עבירות אלו ופרסומן, במישור הציבורי ואף במישור הבינלאומי, והן על רקע החשדות החריגים המופנים כעת כלפי הפצ"רית ואנשיה, חשדות שיש בהם כשלעצמם בכדי לערער את אמון הציבור במערכת המשפט בכלל, ובגורמי אכיפת החוק בפרט. על רקע זה, יש לתת משקל משמעותי לשיקול של השמירה על אמון הציבור במערכת אכיפת החוק. דווקא בהליך כזה, חשוב מאוד להבטיח כי המערכת תפעל באופן אובייקטיבי, ולנטרל את החשש לניגוד עניינים בטרם ייווצר, גם אם אין ודאות בשאלה אם ייווצר. התעלמות מהרגישות הזו עלולה לגרום נזק בלתי הפיך, ונקיטת גישה זהירה ומרוסנת מגינה מראש על תקינותו של הליך רגיש זה.

20. יודגש שוב כי עמדה זהירה זו אינה מבטאת קביעה לגופו של אדם ואף לא רמז להטלת דופי. כל מטרתה היא למנוע מצב עתידי אפשרי, אשר במקרה שיתממש, יהיה קשה ואף בלתי אפשרי לרפאו בדיעבד. וממה נפשך – אם יימצא כי החשש היה לשווא ולא יתממש בפועל, לא נגרם כל נזק בעצם הזהירות שננקטה. לעומת זאת אם לא ננקטו צעדים זהירים מראש והחשש יתממש, ייגרם נזק מהותי. בנסיבות בהן עסקינן בעניין ספציפי, שאין בו כדי לפגוע בביצוע תפקידו של בעל התפקיד, ואין בהימנעותו הנקודתית כדי לרוקן תפקידו מכל תוכן, בעוד קיימת אפשרות להעברת האחריות בעניין לגורם אחר, נראה כי עדיפה הגישה הזהירה המוצעת.

21. אשר לזהות הגורמים שמעורבותם עשויה לעורר חשש לניגוד עניינים, ולו באופן פוטנציאלי – מפסק הדין בבג"ץ 33366-09-24 עולה כי: א) בשלב ראשון הוצהר כי סגן הפצ"רית והצוות בראשותו מלווים על ידי היועצת המשפטית לממשלה; ב) בהמשך נקבע שסגן הפצ"רית וצוותו יפוקחו על ידי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים) וזאת מטעם יועצת המשפטית לממשלה. לא ראינו לנכון לקבוע כי ניגוד העניינים מתמקד רק אצל המשנה לפרקליט המדינה. כפי שהוסבר בפסק הדין האמור, בשלבים מוקדמים הייתה מעורבות ישירה של היועצת המשפטית לממשלה, והיא זו שנושאת באחריות הכוללת להליך הבדיקה. נראה אפוא כי החובה להימנע ממעורבות בחקירה מופנית, בשלב זה, הן כלפי היועצת המשפטית לממשלה והן כלפי המשנה לפרקליט המדינה (ומטבע הדברים, כל מי שהיה מעורב מטעמם). ככל שישנם גורמים נוספים שהיו מעורבים בפועל, ובאופן משמעותי, בליווי הליכי הבדיקה של הצוות בראשות סגן הפצ"רית, חובת ההימנעות תחול גם עליהם ועליהם לדווח על כך לח"מ לצורך מתן חוות דעת ובמידת הצורך עריכת הסדר למניעת ניגוד עניינים.

סיכום

22. בהתאם לאמור לעיל, באנו לכלול מסקנה כי בשלב זה על היועצת המשפטית לממשלה להימנע מלהשתתף בליווי ופיקוח על החקירה המתנהלת כעת, נוכח הזיקה האפשרית של החקירה להליך בדיקת ההדלפה שעל הפיקוח עליו הייתה אמונה. מסקנה דומה מתבקשת גם לגבי המשנה לפרקליט המדינה (תפקידים מיוחדים), שפיקח על הליך הבדיקה האמור מטעם היועצת המשפטית לממשלה.
23. ויודגש שוב כי אין בעמדה זהירה זו בשום אופן כל הטלת דופי או נקיטת עמדה ביחס למעורבותה של היועצת המשפטית לממשלה בהליך, אלא כל מטרתה להבטיח את עצמאות הליך החקירה, אף אם במראית פני הדברים.
24. עמדה זו תעמוד בתוקפה כל עוד אין שינוי ביחס לתשתית העובדתית המפורטת לעיל. כמובן שככל שיחולו התפתחויות או שיתבררו עובדות נוספות ניתן יהיה לשוב ולבחון את הדברים.

בברכה,

יעל קוטיק, עו"ד
היועצת המשפטית למשרד

יעל טייב, עו"ד
סגנית היועצת המשפטית למשרד

הצעות:
לשכת היועצת המשפטית לממשלה
לשכת פרקליט המדינה
עו"ד ענר הלמן, מנהל מחלקת בג"צים

נספח 2

מכתב המשטרה מיום 3.2.2026

עמ' 33

לשכת הייעוץ המשפטי
 טלפון: 02-5428150
 פקס: 02-5898762
 ט"ז בשבט, התשפ"ו
 03 פברואר 2026
 מספרנו: 11904426

יועמ"ש משרד המשפטים
עו"ד יעל קוטיק

שלום רב,

הנדון: חקירת פרשת הדלפת הסרטון מאירוע שדה תימן – בדיקה מחודשת של סוגיית ניגוד העניינים

1. בהנחיית המפכ"ל אבקש לפנות אליך בנושא הנדון.
2. צוות החקירה שתקר את הפרשייה שבנדון, סיים את פעולות החקירה ואולם, עד עתה לא מונה גורם חיצוני שאמור היה ללוות את החקירה ולפקח עליה, בעיקר בשל סוגיית ניגודי העניינים.
3. בפסק הדין בבג"צ 3545-11-25 נקבע, כי ניגוד העניינים של בכירי היעוץ המשפטי לממשלה והפרקליטות, מתייחס אך "לשלב הליווי והפיקוח על החקירה" (סעיף 64 לפסק הדין), "עד שתוסר המניעה". גם בחוות דעתך בנושא זה נקבע (סעיף 24), כי ניגוד העניינים מתקיים "כל עוד אין שינוי ביחס לתשתית העובדתית". נוכח הממצאים שעלו בחקירה עד עתה, נראה כי יש מקום לקיים בחינה מחודשת של סוגייה זו.
4. לחלן מספר נתונים מרכזיים שעשויים להשפיע על ההחלטה בהקשר זה:
 - א. במסגרת החקירה נעצרו שני חשודים ונחקרו באזהרה תמישה חשודים נוספים.
 - ב. נגבו עשרות עדויות של מעורבים, בהם גורמים בצה"ל, פרקליטות המדינה, לשכת היועמ"ש לממשלה ועוד. בוצעו עימותים וחיפושים.
 - ג. החקירה העלתה, כי גורמים בפרקליטות הצבאית היו מודעים לזהות המדלפים אך קשרו קשר שתיקה בענין זה.
 - ד. נמצאה תשתית ראייתית כנגד מספר בעלי תפקידים במעגל הפרקליטות הצבאית.

ה. עד כה, ממצאי החקירה מעלים, כי לא נמצאה תשתית ראייתית למעורבות של גורמים ממעגלים אחרים.

5. לאור האמור, נראה כי לעת הזו ניתן לבחון מחדש את סוגיית ניגוד העניינים על מנת לאפשר את העברת חומרי החקירה לגורם מוסמך, שיבחן את הממצאים וינחה ביחס להמשך הטיפול בתיק, לרבות השלמות חקירה במידת הצורך.

בכבוד רב,

עו"ד אלעזר כהנא, תנ"צ
היועץ המשפטי

העתק:
מפכ"ל המשטרה
ר' אח"מ

נספח 3

מכתב העותרת מיום 3.2.2026

עמ' 36

03 פברואר 2026; ט"ז שבט תשפ"ו

לכבוד:

ח"כ יריב לוין	רב ניצב זניאל לוי	עו"ד אלעזר כהנא
שר המשפטים	מפכ"ל	היועץ המשפטי
משרד המשפטים	משטרת ישראל	משטרת ישראל
<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>	<u>ירושלים</u>

שלום רב,

הנדון: דחוף – העברת חומרי חקירה בעניין פרשת הדלפת הסרטון מאירוע

שדה תימן לגורם מלווה אסור בדין

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו מתכבדים לפנות אליכם כדלקמן:

- עניינה של פניה זו בדבר כוונתה של משטרת ישראל להפר, לכאורה, את הוראותיו הברורות של בית המשפט העליון בשבתו של בג"ץ, וכפי שהובהרו היטב בשני פסקי דין עוקבים וכפי שיוצג להלן.
- הדברים אמורים בהתייחס להליך החקירה אשר התנהל בנוגע לפרשה אשר זכתה לכינוי "פרשת הפצ"רית", בעניין פרשת הדלפת הסרטון מאירוע שדה תימן, ובפרט למעורבותה הנטענת בפרשה של היועצת המשפטית לממשלה, עו"ד גלי בהרב מיארה.
- לאחרונה פורסם, כי בתום חקירת הפרשה על ידי משטרת ישראל, לא נמצאה תשתית ראייתית למעורבות של גורמים ממעגלים אחרים שאינם מעגל הפרקליטות הצבאית. דברים אלו קיבלו ביטוי במכתב מיום 3.2.2026 בחתימתו של היועץ המשפטי למשטרת ישראל, אל היועצת המשפטית למשרד המשפטים אשר נכתב בהנחייתו של המפכ"ל (להלן: "המכתב").¹
- ואולם, עמדת משטרת ישראל כאמור במכתב, לפיה עדיין ישנו צורך בגורם חיצוני למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה – "שיבחן את הממצאים וינחה ביחס להמשך הטיפול בתיק, לרבות השלמות חקירה במידת הצורך" – **מעוררת קשיים משפטיים ניכרים** לנוכח פסיקתו האמורה של בית המשפט.
- כזכור, בית המשפט העליון פסל לאחרונה שתי החלטות של שר המשפטים שעניינן מינוי גורם חיצוני למערך הייעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה, לשלב הליווי והפיקוח על החקירה של פרשת הדלפת הסרטון מאירוע שדה תימן (בג"ץ בגץ 18615-11-25 משמר הדמוקרטיה הישראלית נ' שר המשפטים (נבו), 16.11.2025) (להלן: "עניין משמר

¹ ר' כאן.

- הדמוקרטיה¹; בג"ץ 58681-11-25 לשכת עורכי הדין בישראל נ' שר המשפטים (נבו, 3.12.2025) (להלן: "עניין לשכת עורכי הדין").
6. בפסקי דין אלו, שרטט בית המשפט בצורה ברורה ומפורשת את מפת הדרכים לשם מינויו של גורם מלווה לחקירה, וכן העמיד רשימה ברורה של תנאי סף בהם צריך לעמוד גורם זה. משכשל שר המשפטים לעמוד פעם אחר פעם בתנאים אלו, פסל כאמור בית המשפט את מינויו.
 7. והנה, על פניו ועל פי הפרסומים, מבקשת כעת משטרת ישראל לייצר "מסלול עוקף בג"ץ" ולהניח את ממצאי החקירה בפניה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים – וזאת לכאורה על מנת שהאחרונה תקבל החלטות תובעת הנוגעות ליועצת המשפטית לממשלה.
 8. ככל שאלו הם פני הדברים, הרי שמדובר כאמור בהפרה בוטה ותמורה של פסק הדין, ובמתן פתח חמור ביותר למעורבות פוליטית אסורה, מסוכנת ומנוגדת לדין בהליך פלילי מתנהל. נזכיר, כי בעניין משמר הדמוקרטיה, נקבע כי החלטות שר המשפטים היא החלטה דרמטית ומעוררת קושי רב, בהיותה ניצבת במתח עם עיקרון עצמאות התביעה הפלילית, עיקרון-על בשיטתנו המשפטית; ועם הכלל הנגזר ממנו, שלפיו אין מקום להתערבות גורמים פוליטיים בחקירות פליליות קונקרטיות.
 9. בפסק הדין צוינו כאמור נסיבות הפרשה שעניינן מעורבות מוקדמת של גורמים בכירים ביותר ביעוץ המשפטי לממשלה ובפרקליטות המדינה, לרבות היועמ"שית ופרקליט המדינה, באירועים הנחקרים, ונקבע כי בנסיבות קיצוניות וחסרות תקדים אלו, ובאופן נדיר ביותר, קמה הצדקה לחרוג באופן מוגבל ומתוחם מהכלל האוסר על התערבות הדרג המיניסטריאלי בחקירות פליליות, ואולם כעת השתנו הנסיבות באופן משמעותי ביותר – כפי המובא בדבריו המפורשים של עו"ד כהנא, היועץ המשפטי למשטרת ישראל.
 10. משכך, לא חלה עוד הצדקה חסרת התקדים והנדירה לאפשר התערבות הדרג המיניסטריאלי בחקירות פליליות כאמור. שהרי הנסיבות העובדתיות על בסיסן נקבעה מניעות ביחס ליועצת המשפטית לממשלה וגורמים בכירים נוספים בפרקליטות או ביעוץ המשפטי לממשלה, כפי שצוינו בפסקי הדין האמורים – השתנו לחלוטין.
 11. זאת ועוד, על פני הדברים ישנו חשש ממשי לניגוד עניינים של היועצת המשפטית של משרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, עצמה, אליה נשלח המכתב על-ידי עו"ד כהנא, בהנחיית המפכ"ל כאמור. וזאת לנוכח פרסומים,² לפיהם עו"ד יעל קוטיק הסתירה מפני הוועדה המקצועית שבחנה את מינויה לתפקיד, ונמנעה מלדווח בהסדר ניגוד העניינים שנערך לה עם כניסתה לתפקיד - על מספר עובדות כבדות משקל ורלוונטיות באשר לקשר האישי ומהותי שלה לצד זיקות אישיות נוספות, עם שר המשפטים יריב לוין – אשר ממונה על עבודתה מתוקף תפקידו.
 12. על כן, על פני הדברים עו"ד קוטיק אינה רשאית להיחשף בשלב זה לממצאי החקירה ומכל

² מיכאל האזור טוב "היועצת המשפטית של משרד המשפטים הסתירה קשר בין אחיה, פעיל ליכוד מרכזי, לבין השר לוין" הארץ (10.11.2025).

מקום חסרת כל סמכות לעסוק בהמשך הטיפול בנושא.

13. לנוכח חשיבות הדברים, חומרם וההכרח במניעת המשך פגיעה במעמדה ועצמאותה של היועצת המשפטית לממשלה והכפופים לה, נבקש כי **משטרת ישראל תעביר באופן מידי את ממצאי החקירה לידי היועצת המשפטית לממשלה, או למי מטעמה כפי שתורה, לצורך בחינת הממצאים והנחייה לגבי המשך הטיפול בנושא.**

בברכה,

תמר באום, עו"ד

מנהלת המחלקה המוניציפלית ופניות הציבור

תומר נאור, עו"ד

סמנכ"ל משפט ואסטרטגיה

העתק:

עו"ד יעל קוטיק, היועצת המשפטית למשרד המשפטים

נספח 4

**מכתב היועצת המשפטית למשרד
המשפטים מיום 3.2.2026**

עמ' 40

טי"ז שבט תשפ"ו,
03 פברואר 2026
מס' מכתב: 027-99-2026-001732

לכבוד
עו"ד אלעזר כהנא, תני"צ
היועץ המשפטי
משטרת ישראל

שלום רב,

הנדון: מכתבך מיום 3.02.2026

במענה לפנייתך שבנדון, אציין כי מכתבך אינו כולל תשתית עובדתית מספקת על מנת שנוכל להידרש לסעיף 5 במכתבך ולבחון מחדש את סוגיית ניגוד העניינים.

ראשית, אבקש להבהיר כי חוות דעתנו מיום 6.11.25 בנושא "ההתייחסות לטענות בדבר ניגוד עניינים של היועצת המשפטית לממשלה – פניות ציבור ועתירה לבג"ץ 3545-11-25", התבססה על החשש, במבט צופה פני עתיד, כי המשטרה תידרש לזמן את הגורמים המעורבים באירועים הנחקרים מקרב הייעוץ המשפטי לממשלה והפרקליטות, לצורך מתן עדות במשטרה, ואולי אף לצורך מתן עדות בבית המשפט ככל שיוגשו כתבי אישום. זאת מתוך גישה אחראית ומקצועית אשר מטרתה הייתה "למנוע את הרע פן יארע", היינו – שלא להכשיל את אותם גורמים ולהעמיד אותם במצב של ניגוד עניינים שלא ניתן יהיה לרפא אותו בדיעבד.

בעת עריכת חוות הדעת, התשתית העובדתית שהייתה בפנינו התבססה על עצם קיומה של החקירה, ועל זהות הגורמים המעורבים בצוות הבדיקה, כעולה מתגובות המדינה אשר נמסרו לבית המשפט במסגרת בג"ץ 33366-09-24 עמותת בחרנו בחיים נ' היועצת המשפטית לממשלה (2.2.2025) ומההחלטה שהתקבלה על ידי בית המשפט. ממכלול הדברים שהיו בפנינו באותה עת, אשר היוו תשתית מספקת, עלה כי לא מן הנמנע שהיועצת המשפטית לממשלה או מי מטעמה, עלולים להימצא במצב שבו הם יידרשו למסור עדות, לנוכח ליווי הפיקוח על צוות הבדיקה בפרקליטות הצבאית.

כעולה מסעיף 4(ב) למכתבך, גורמים מתוך מערך הייעוץ המשפטי לממשלה ופרקליטות המדינה אכן נדרשו למסור עדות, כך שהחשש התממש בפועל, ולכן ההימנעות הפרטנית והמוסדית הייתה הכרחית הן לצורך ניהול החקירה והן על מנת לשמור על אמון הציבור. כעת עולה השאלה, האם המניעות עומדת בעינה במצב הדברים הנוכחי.

כפי שצוין לעיל, נדרשת תשתית עובדתית משלימה שתאפשר את בחינת סוגיית ניגוד העניינים. כאן המקום לציין כי במועד עריכת חוות הדעת, לא היה ידוע לנו אם גורמים מסוימים במשרד המשפטים כבר קיבלו על עצמם להימנע מטיפול בכל עניין הנוגע לחקירה. עניין זה הובא לידיעתנו רק מאוחר יותר מפרסומים בנושא, ועל רקע זה נשלחו על ידינו לאותם גורמים בקשות הבהרה (אשר רק אחת מהן נענתה). יצוין, כי אף אחד מהמעורבים מקרב משרד המשפטים לא פנה ללשכה המשפטית באופן יזום בבקשה לדוות בנושא או להסדיר את המניעות – לא לפני מתן העדות ולא לאחריה. מיותר לציין כי לו מידע זה היה לפנינו במועד כתיבת חוות הדעת, יתכן שהיה מביא למסקנות מחמירות אף יותר באשר להגבלות, בדומה לקביעת בית המשפט בבג"ץ 3545-11-25 ח"כ אביחי אברהם בוארון נ' היועצת המשפטית לממשלה, אשר הרחיב את גבולות חוות הדעת לכדי מניעות מוסדית.

כאמור, ממכתבך עולה כי בהמשך לחששות שעלו בחוות הדעת, אכן נגבו עדויות של מעורבים, ובהם גורמים בפרקליטות המדינה ובלשכת היועצת המשפטית לממשלה ועוד. על מנת לבחון האם מעורבותם במסגרת מסירת עדות עלולה להגביל אותם מלעסוק בנושא, בהתאם להנחיות הרלוונטיות בדבר איסור ניגוד עניינים והיקפו, נדרשת מטעמכם התייחסות משלימה. בכלל זה נדרש מידע לעניין מיהות גורמי המשרד אשר עשויה להיות להם זיקה למיצוי ההליך הפלילי. ככל שתעבירו לנו את המידע הדרוש, יהיה בידנו לבחון מחדש את העמדה ביחס לניגוד העניינים הפרטני והמוסדי.

בברכה,

יעל קוטיק, עו"ד
היועצת המשפטית

נספח 5

מכתב העותרת מיום 4.2.2026

עמ' 43

4 פברואר 2026; י"ז בשבט תשפ"ו

לכבוד:

עו"ד יעל קוטיק היועצת המשפטית משרד המשפטים ירושלים	עו"ד אלעזר כהנא היועץ המשפטי משרתת ישראל ירושלים	רב ניצב זניאל לוי מפכ"ל משרתת ישראל ירושלים	ח"כ יריב לוין שר המשפטים משרד המשפטים ירושלים
---	---	--	--

שלום רב,

הנידון: העברת חומרי חקירה בעניין פרשת הדלפת הסרטון מאירוע

שדה תימן לגורם מלווה אסור בדין

סימוכין: מכתבנו מיום 3.2.2026.

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו מתכבדים לפנות אליכם בדחיפות, על רקע מכתבה מאתמול של היועצת המשפטית למשרד המשפטים שבמסגרתו ביקשה היועצת לקבל מהמשרדה חומרי חקירה הנוגעים להדלפה הקשורה לפרשת שדה תימן, וזאת, על פניו, בחוסר סמכות מובהק ובניגוד להוראות הדין ולפסק דינו של בית המשפט העליון.

1. עניינה של פנייה שנייה זו הוא חשש מפני הפרה, לכאורה, של משטרת ישראל ושל היועצת המשפטית למשרד המשפטים את הוראות הדין ואת הוראות פסק דינו המחייב של בית המשפט העליון בעניין הדלפת חומרי החקירה בפרשת "שדה תימן" (להלן: פרשת ההדלפה).

2. כזכור, בפסק דינו של בית המשפט העליון נקבע כי בנסיבות החריגות שבהן ייתכן כי היועצת המשפטית לממשלה תידרש למסור עדות על פרשת ההדלפה, שר המשפטים רשאי למנות מלווה ומפקח לחקירה במקומה של היועצת, וזאת תוך עמידה בתנאי סף נוקשים.¹ בהמשך לכך, בית המשפט אף פסל מינוי של שר המשפטים לתפקיד אשר לא עמד באמות המידה שנקבעו בפסק הדין.²

3. עוד קבע בית המשפט, כי המינוי של השר לתפקיד המפקח יהיה תקף "עד שתוסר המניעה" של היועצת המשפטית לממשלה למלא את התפקיד.³ כלומר, שאם יתברר כי היועצת לא הייתה מעורבת בפרשת ההדלפה, ממצאי החקירה יעברו אליה ואל פרקליטות המדינה לצורך קבלת החלטה סופית אם להעמיד את המעורבים בפרשה לדין.

4. כפי שצוין במכתבנו שבסימוכין מיום 3.2.2026, אתמול נשלח בהנחיית מפכ"ל משטרת ישראל מכתב ליועצת המשפטית למשרד המשפטים, שלפיו צוות החקירה שחקר את פרשת הדלפת הסרטון מאירוע שדה תימן סיים את פעולות החקירה בעניין. עוד צוין במכתב כי על פי ממצאי החקירה לא נמצאה תשתית ראייתית למעורבות בהדלפה של גורמים שאינם מהפרקליטות

¹ כך, בין היתר, נקבע כי השר רשאי למנות לתפקיד רק את מי שהוא עובד מדינה בכיר, משפטן מובחן, שתחום עיסוקו, בעבר או בהווה, כרוך בהפעלת שיקול דעת בתחום התבונה או החקירה, ושאינו לו שיוך פוליטי בעבר או בהווה.
² בג"ץ 58681-11-25 התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר) נ' שר המשפטים (3.12.2025).
³ בג"ץ 3545-11-25 בוארון נ' שר המשפטים, פסי' 64 לפסק דינה של השופטת וילנר (16.11.2025).

4. הצבאית. בכלל זה, לא נמצאה כל ראיה למעורבות בפרשה של היועצת המשפטית לממשלה.
5. ואולם, על אף שלא נמצאו בתום החקירה ראיות למעורבות היועצת המשפטית לממשלה, עמדת משטרת ישראל העולה מהמכתב שנשלח ליועצת המשפטית למשרד המשפטים היא שיש צורך בבחינה נוספת שלה בדבר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית לממשלה בטרם תוכל האחרונה לקבל את חומרי החקירה ולהנחות את המשטרה ביחס להמשך הטיפול בתיק.
6. במענה למכתב המשטרה, השיבה אמש היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, כי "נדרשת תשתית עובדתית משלימה שתאפשר את בחינת סוגיית ניגוד העניינים". בכלל זה, ביקשה עו"ד קוטיק לקבל מהמשטרה "מידע לעניין מיהות גורמי המשרד אשר עשויה להיות להם זיקה למיצוי ההליך הפלילי". דרישה זו משוללת סמכות בדין.
- מכתב היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 3.2.2026 מצורף כנספת.
7. עם סיום חקירת פרשת ההדלפה, ומאחר שלא נמצאו ראיות למעורבות בהדלפה מחוץ למעגל הפרקליטות הצבאית, היועצת המשפטית לממשלה היא הגורם המוסמך ללוות ולפקח על החקירה, בהתאם לדין ולהוראות פסק דינו של בית המשפט העליון.
8. על רקע חוסר ההצלחה של שר המשפטים למנות מלווה ומפקח לחקירה בהתאם לתנאים שנקבעו בפסק הדין, עולה חשש כי העברת החומרים ליועצת המשפטית למשרד המשפטים, בחוסר סמכות, משמשת "מסלול עוקף בג"ץ" אשר נועד למנוע מהיועצת המשפטית לממשלה למלא את תפקידה בתור הגורם המוסמך לפקח על החקירה. ככל שאלו הם פני הדברים, מדובר כאמור בהפרה בוטה וחמורה של פסק הדין, ובמתן פתח חמור ביותר למעורבות פוליטית אסורה, מסוכנת ומנוגדת לדין בהליך פלילי מתנהל.
9. לנוכח האמור לעיל, נבקש כי משטרת ישראל תעביר באופן מיידי את ממצאי החקירה לידי היועצת המשפטית לממשלה, או למי מטעמה כפי שתורה, לצורך בחינת הממצאים והנחייה לגבי המשך הטיפול בנושא. כל פעולה אחרת, ובכלל זה העברת חומרי חקירה ליועצת המשפטית למשרד המשפטים – היא פעולה בחוסר סמכות מובהק ומנוגדת לדין.

בברכה,

איל גלזר, עו"ד
אגף אסטרטגיה

תומר נאור, עו"ד
סמנכ"ל משפט ואסטרטגיה

⁴ ר"י כאן.

נספח 6

מכתב היועץ המשפטי למשטרה

מיום 8.2.2026

עמ' 46

לשכת הייעוץ המשפטי
 טלפון: 02-5428150
 פקס: 02-5898762
 י"ז בשבט, התשפ"ו
 04 פברואר 2026
 מספרנו: 12898726

לכבוד
 עו"ד תומר נאור
 עו"ד איל גלזר
התנועה לאיכות השלטון

שלום רב,

הנדון: העברת בחינת סוגיית ניגוד העניינים בענין פרשת הדלפת הסרטון משדה תימן
 סימוכין: פניותכם מיום 3 ו-4 בפברואר 2026

1. אבקש להתייחס לפניותיכם שבסימוכין.
2. בית המשפט קבע, כי קיימת מניעות לבכירי הפרקליטות והייעוץ המשפטי לממשלה ללוות ולפקח על חקירה זו. קביעה זו ניתנה על בסיס המצב העובדתי שהיה קיים בעת מתן פסק הדין וכפי שכבר הובהר, תמונת המצב העובדתית בענין זה השתנתה, נוכח ממצאי החקירה, באופן המצדיק בחינה מחודשת של סוגיית ניגוד העניינים.
3. המפכ"ל הבהיר בהודעותיו, כי נוכח העובדה שמדובר בפרשה בעלת רגישות ציבורית גבוהה, מתוקף אחריותו הציבורית ועל מנת לחזק את אמון הציבור, נכון לאפשר לגורם נוסף, חיצוני למשטרה, לבחון את מכלול הפעולות שנעשו.
4. גורם חיצוני כאמור לא מונה עד עתה, ובחינה מחודשת של סוגיית ניגודי העניינים, תוכל להבהיר, לאיזה גורם ניתן יהיה להעביר את חומר החקירה.
5. לאור האמור, הועברה הסוגיה האמורה לבחינה מחודשת של יועמ"ש משרד המשפטים, כפי שמתבקש.

בכבוד רב,

 עו"ד אלעזר כהנא, תנ"צ
 היעוץ המשפטי

העתק:
 מפכ"ל
 ר' אח"מ

נספח 7

מכתב העותרת מיום 17.2.2026

עמ' 48

17 בפברואר 2026; ל' בשבט תשפ"ו

לכבוד:

ח"כ יריב לוין	רב ניצב דניאל לוי	עו"ד תמר ליברטי	עו"ד יעל קוטיק
שר המשפטים	מפכ"ל	הייעוץ המשפטי	היועצת המשפטית
משרד המשפטים	משטרת ישראל	משטרת ישראל	משרד המשפטים
ירושלים	ירושלים	ירושלים	ירושלים

שלום רב,

הנידון: העברת חומרי חקירה בעניין פרשת הדלפת הסרטון מאירוע

שדה תימן לגורם מלווה אסור בדין

סימוכין: מכתבינו מהימים 3.2.2026 ו-4.2.2026

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר, (להלן: "התנועה") הרינו מתכבדים לפנות אליכם כדלקמן:

1. אנו פונים אליכם, זו הפעם השלישית, בעניין דרישותיה החוזרות של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, לקבל מהמשטרה חומרי חקירה הנוגעים להדלפת הקסורה לפרשת שדה תימן, ובשל סירובה המסתמן של עו"ד קוטיק לקבוע, עד לקבלת חומרי חקירה, כי היועצת המשפטית לממשלה אינה מנועה יותר מעיסוק בפרשה. **דרישות אלה משוללות סמכות ומנוגדות לדין ולפסק דינו הברור של בית המשפט העליון, ועל כן, אין להיעתר להן.**
2. כידוע לכם, בפסק הדין נקבע כי בנסיבות החריגות שבהן ייתכן כי היועצת המשפטית לממשלה תידרש למסור עדות על פרשת ההדלפה, שר המשפטים רשאי למנות מלווה ומפקח לחקירה במקומה של היועצת המשפטית לממשלה, וזאת תוך עמידה בתנאי סף נוקשים.¹ בהמשך לכך, הודגש בפסק הדין כי המניעות של היועצת המשפטית לממשלה חלה אך ביחס לשלב הליווי והפיקוח על הליך החקירה, וכי המינוי של השר לתפקיד המפקח יהיה תקף "עד שתוסר המניעה" של היועצת המשפטית לממשלה למלא את התפקיד.²
3. מאז מועד מתן פסק הדין, לא מונה מפקח על החקירה אשר עומד בתנאים שנקבעו בו.
4. על פי האמור במכתב שנשלח בהנחיית מפכ"ל המשטרה ביום 3.2.2026 ליועצת המשפטית למשרד המשפטים, חקירת פרשת הדלפת הסרטון מאירוע שדה תימן הסתיימה, מבלי שנמצאה תשתית ראייתית למעורבות בהדלפה של גורמים שאינם מהפרקליטות הצבאית. בכלל זה, לא נמצאה תשתית עובדתית למעורבות של היועצת המשפטית לממשלה. לפיכך, נטען במכתב כי לנוכח השינוי שחל בתשתית העובדתית, יש צורך בבחינה מחודשת של ניגוד

¹ בג"ץ 3545-11-25 בוארון נ' שר המשפטים (16.11.2025). כך, בין היתר, נקבע כי השר רשאי למנות לתפקיד רק את מי שהוא עובד מדינה בכיר, משפטן מובהק, שתחום עיסוקו, בעבר או בהווה, כרוך בהפעלת שיקול דעת בתחום התביעה או החקירה, ושאינו לוו שיוך פוליטי בעבר או בהווה.
² שם, פסי' 64 לפסק דינה של השופטת וילנר (16.11.2025)

העניינים והמניעות שנקבעו בפסק הדין.³

5. על אף שבפסק הדין נקבע, כאמור, כי המניעות של היועצת המשפטית לממשלה חלה אך על שלב הליווי והפיקוח של החקירה, וזו **הסתיימה**, במכתב התשובה ששלחה עו"ד קוטיק באותו היום, נטען כי נדרש מידע נוסף מהמשטרה לצורך בחינה מחודשת של ניגוד העניינים, ובכלל זה "מידע לעניין מיהות גורמי המשרד אשר עשויה להיות להם זיקה למיצוי ההלך הפלילי".

- **מכתב היועצת המשפטית למשרד המשפטים מיום 3.2.2026 מצורף כנספח.**

6. בהמשך לכך, ממייל ששלחה עו"ד קוטיק לראש אח"מ ביום 16.2.2026 ופורסם בתקשורת, עולה כי ראש אח"מ נפגש עמה ביום 15.2.2026 וסיפק לה הבהרות לגבי הממצאים החקירתיים בדבר מעורבות הגורמים השונים.⁴

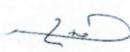
7. ואולם, גם לאחר פגישה זו עו"ד קוטיק **נמנעת** מלקבוע כי היועצת המשפטית לממשלה אינה מנועה יותר מלעסוק בפרשה. חלף זאת, במייל ששלחה לראש אח"מ ביקשה עו"ד קוטיק כי המשטרה תעביר לה "מיפוי עובדתי של מכלול הזיקות הרלוונטיות, והיקף המעורבות של כל אחד מהגורמים המעורבים, על מנת שניתן יהיה לבחון כיאות את סוגיית ניגוד עניינים".

8. כפי שהדגשנו במכתבינו הקודמים, על פי פסק הדין של בית המשפט העליון, עם סיום חקירת ההדלפה, ולנוכח זאת שלא נמצאו ראיות למעורבות בהדלפה מחוץ למעגל הפרקליטות הצבאית, **היועצת המשפטית לממשלה היא הגורם המוסמך לקבל החלטות בתיק**. משכך, לעו"ד קוטיק אין כל סמכות לדרוש חומרי חקירה מהפרשה – אף לא באמתלה כי אלו נדרשים לשם "בחינה מחודשת" של ניגוד העניינים. במקום זאת, עליה להבהיר באופן מיידי כי היועצת המשפטית לממשלה אינה מנועה עוד מלעסוק בעניין וכי על המשטרה להעביר ליועצת המשפטית לממשלה את כלל חומרי החקירה לצורך קבלת החלטות בתיק.

9. בהתאם, **על המשטרה לסרב לבקשה הבלתי חוקית להעביר לעו"ד קוטיק חומרי חקירה**. בנוסף, לנוכח סירובה המתמשך של עו"ד קוטיק להצהיר כי הוסרה המניעות של היועצת המשפטית לממשלה לעסוק בעניין, כפי שמתחייב, טוב תעשה המשטרה אם תפנה לבית המשפט כדי לקבל הנחיות בדבר יישום פסק הדין והמשך הטיפול בתיק.

בברכה,

איל גלזר, עו"ד
אגף אסטרטגיה

תומר נאור, עו"ד
סמנכ"ל משפט ואסטרטגיה

³ ר' כאן.
⁴ תוכן המייל כפי שפורסם בתקשורת, זמין כאן.

נספח 8

כתבת הארץ מיום 10.11.2025

עמ' 51

מדיני ביטחוני

היועצת המשפטית של משרד המשפטים הסתירה קשר בין אחיה, פעיל ליכוד מרכזי, לבין השר לזיו

יעל קוטיק מונתה ב-2023 על ידי השר למשרת אמון בכירה במשרד, כשבשיחות פרטיות היא קושרת בין המינוי לבין הקשר של משפחתה ללזיו. היא לא הזכירה זאת כאשר התמודדה על תפקיד היועצת המשפטית או בהסדר ניגוד העניינים שלה. מקור בכיר במשרד: "המנכ"ל דאג שאף מועמד רציני לא יתחרה נגדה, היא התמודדה מול עציצים"

לעקוב

מיכאל האוזר טוב

10 בנובמבר 2025

היועצת המשפטית של משרד המשפטים, יעל קוטיק, הסתירה מהוועדה המקצועית שבחנה את מינויה קשר בין אחיה, פעיל ליכוד מרכזי, לבין השר הממונה עליה, יריב לזיו. סימני שאלה סביב טיב הקשר בין קוטיק לזיו החלו לעלות עוד בשנת 2023, כאשר שר המשפטים החליט למנותה למשרת אמון בכירה. מקורות במשרד המשפטים טוענים כי בשיחות פרטיות שניהלה בזמנו, קוטיק קשרה בעצמה בין המינוי לבין הקשר המשפחתי שלה לשר. עם זאת, כאשר ביקשה לפני כשנה להתמודד במכרז על תפקיד היועצת המשפטית של המשרד, היא הסתירה את אותו הקשר ואף נמנעה מלהזכיר בהסדר ניגוד העניינים שלה.

אחיה של קוטיק הוא חבר מרכז ליכוד ופעיל בכיר במפלגה ששימש בעברו כמזכיר סניף. האח, צחי ינוקא, נחשב על פי מקורות בליכוד מקורב לזיו זה שנים רבות. מקור פוליטי במפלגה אף סיפר כי בעבר הוא ייצג את לזיו בעניין שהתעורר בקשר לפעילות במעלה אדומים.

קוטיק החלה את דרכה במשרד המשפטים ושימשה לימים כסגנית היועצת המשפטית של המשרד. כאשר לזיו נכנס לתפקידו ב-2023, הוא בחר בה לתפקיד הבכיר של משנה למנכ"ל המשרד. למרות

שמדובר במשרת אמון שאותה רשאי השר לאייש בהתאם לרצונו, מינויה נתפס בזמנו כמקצועי לכאורה לאור העובדה שהיא הגיעה מתוך המשרד. עם זאת, המינוי עורר סימני שאלה רבים בקרב עמיתיה, בעיקר משום שלא היה לה ניסיון ניהולי בתפקידה הקודם. שני מקורות במשרד המשפטים ששוחחו עם "הארץ" סיפרו שכאשר שאלו את קוטיק בזמנו מדוע השר בחר בה, היא ציינה בין היתר את הקרבה בין אנשי משפחתה לבין השר.

לפני כשנה התפנה תפקיד היועץ המשפטי של משרד המשפטים, וקוטיק החליטה להתמודד עליו. מדובר בתפקיד שאליו נבחרים במכת, וקוטיק הגישה את מועמדותה ביחד עם נוספים במשרד. עם זאת, לאורך השבועות שבהם נוהל המכת, מספר רב של עובדים החליטו למשוך את מועמדותם. לבסוף הגיעו לשלב הסופי קוטיק ושניים נוספים, שלא ענו על דרישות הסף לתפקיד.

מקור בכיר במשרד המשפטים סיפר ל"הארץ": "המנכ"ל של לזון (איתמר דוננפלד, מה"ט) דאג שאף מועמד רציני לא יתחרה נגדה. מועמד שסומן כמוביל פשוט לא התייצב לריאיון הסופי לאחר שקיבל מסרים שכדאי לו לפרוש מהמרוץ. היא התמודדה בסוף מול עציצים".

מקור במשרד, שהיה מעורב בהליך: "היו הרבה מועמדים רלוונטיים. שאלתי אותם למה הם לא ניגשים. כולם אמרו שהם לא רוצים להסתכסך עם קוטיק, כי היא תיבחר והיא תתנכל להם"

מקור אחר במשרד, שהיה מעורב בהליך, מוסיף: "היו הרבה מועמדים רלוונטיים. שאלתי אותם למה הם לא ניגשים. כולם אמרו שהם לא רוצים להסתכסך עם קוטיק, כי היא תיבחר והיא תתנכל להם. היה ברור שהיא תיבחר, דוננפלד רוצה אותה. היא היתה המקורבת לצלחת. בפועל, זה מה שאתה מבין. אתה אומר, 'לא שווה לי ללכת להתמודד, ולחטוף אחר כך את הרפשי'".

קוטיק אכן נבחרה לבסוף לתפקיד. במהלך הדיונים בעניינה היא הסתירה את טיב הקשר בין אחיה לבין השר לזיון, כך לדברי מקור שהיה שותף בהליך. קוטיק אף נמנעה מלציין את אחיה בהסדר ניגוד העניינים שנערך לה. מקורות במשרד טוענים שהסיבה לכך שהיא זכתה במכה, למרות סימני השאלה הרבים שעלו סביבו נוכח החלטת העובדים למשוך את מועמדותם, הייתה הרקע שלה. קוטיק, כאמור, שימשה בעברה כסגנית היועצת, ולכן כהונתה במשרת האמון של לזיון לא עוררה סימני שאלה רבים. בספטמבר האחרון מונתה קוטיק על ידי שר אחר מהליכוד, שלמה קרעי, לתפקיד נוסף באופן אישי. שר התקשורת הכריז כי קוטיק תכהן כיו"ר זמנית של מועצת הכבלים והלוויין, תפקיד בו היא מחזיקה גם כיום.

שני מקורות במשרד המשפטים ששוחחו עם "הארץ" סיפרו שכאשר שאלו את קוטיק בזמנו מדוע השר בחר בה, היא ציינה בין היתר את הקרבה בין אנשי משפחתה לבין השר

ביום חמישי שעבר הוציאה קוטיק חוות דעת משפטית שבה קבעה כי היועצת המשפטית לממשלה, גלי בהרב־מיארה, מצויה בניגוד עניינים בפרשת שדה תימן, ולכן עליה להימנע ממעורבות בחקירת תיק הפצ"רית. לכל אורך הימים האחרונים ומאז פרוץ הפרשה הוביל לזיון את הקו שלפיו בהרב־מיארה מנועה מלעסוק בפרשה. כבר ביום שלישי בשבוע שעבר, בטרם נכתבה חוות הדעת, הטיל לזיון על נציב קבילות השופטים אשר קולה את לזיון החקירה.

ביום שישי אמר ח"כ משה סעדה (ליכוד) בריאיון ל־FM103 כי את החקירה יש להפקיד בידי "מישהו מתוך שירות המדינה, איש פרקליטות שליווה חקירות, שלא כפוף היום ליועמ"שית. אותו איש בא, מתמנה במקומה לחקירה הזו, והוא יחליט מי יחקר תחת אזהרה. אני מניח שהוא יחקור אותה (את בהרב־מיארה, מה"ט) תחת אזהרה. יש לזה כמובן השלכות, כי ברגע שהיא נחקרת תחת אזהרה היא לא יכולה להמשיך בתפקיד".

ממשרד המשפטים נמסר בתגובה: "הטענות המובאות כאן הן פרי דמיונו של הכתב הן לגבי היועצת המשפטית והן לגבי מנכ"ל המשרד. אחיה של היועצת המשפטית הוא נכה 100% וחולה בטרשת נפוצה ללא שום קשרים עמוקים או רדודים עם השר לזיון ואינו פעיל מרכזי כפי שמנסים להציגו. מדובר בניסיון נואש לפגוע ביועצת המשפטית למשרד המשפטים, בעלת ותק של למעלה מ-20 שנה במשרד הן כמנהלת מחלקת חנינות והן כסגנית וכמשרה ליועצת המשפטית למשרד. תהליך הבחירה נעשה במכרז שנוהל על פי כללי שירות המדינה והיועצת נבחרה כיזוע פה אחד".

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר |
רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסמו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

נספח 9

כתבת הארץ מיום 17.2.2026

עמ' 56

משפט ופולילים

יועמ"שית משרד המשפטים ביקשה מביהמ"ש לאסור פרסום ידיעה שתוכננה להתפרסם ב"הארץ"

בית המשפט מונע את פרסום הידיעה עד שייערך דיון בעניין. בנובמבר נחשף ב"הארץ" כי קוטיק הסתירה קשר בין אחיה, פעיל ליכוד מרכזי, לבין השר לווין

מיכאל האוזר טוב לעקוב

17 בפברואר 2026

היועצת המשפטית של משרד המשפטים יעל קוטיק ביקשה מבית המשפט להוציא צו מניעה האוסר לפרסם ידיעה שתוכננה להתפרסם ב"הארץ". השופטת מאיה אב־גנים ויינשטיין אסרה את פרסום פרטי הידיעה עד שייערך דיון.

בנובמבר חשף "הארץ" כי קוטיק הסתירה את הקשר בין אחיה צחי ינוקא, פעיל ליכוד מרכזי, ובין שר המשפטים יריב לוין. אחיה של קוטיק הוא חבר מרכז ליכוד ופעיל בכיר במפלגה, ובעבר היה מזכיר סניף. על פי מקורות בליכוד הוא מקורב ללוין זה שנים רבות. כמו כן הסתירה קוטיק כי יש קשר חברי רב־שנים בין בעלה, אילון קוטיק, ובין לוין. למרות קשרים אלו הצהירה יועמ"שית משרד המשפטים במסמך משפטי מחייב כי לה ולקרוביה אין זיקה לשרים.

בעקבות הפרסום פנתה התנועה לחופש המידע למשרד המשפטים בסוף נובמבר וביקשה לראות את הסדר ניגוד העניינים של קוטיק. בתגובה על הבקשה נתן משרד המשפטים ארכה לפרסום ההסדר, בטענה שהבקשה סבוכה והיקפה נרחב. בניגוד לטענת המשרד, מסמך ניגוד העניינים של קוטיק נחתם לפני זמן רב, ומדובר בקובץ אחד שאפשר להמציא במסגרת בקשת חופש מידע. הסדרי ניגוד עניינים מעין אלה מתפרסמים תדיר במסגרת בקשות חופש מידע. המשמעות היא שזה כחודשיים וחצי ממועד הגשת הבקשה בידי

התנועה לחופש המידע, מונעת קוטיק את פרסום הסדר ניגוד העניינים שלה.

לאחרונה אף פורסם ב"הארץ" כי קוטיק פעלה להכשרת ההצעה ששרים יוכלו לקדם חקיקה בלי ייעוץ משפטי וסייעה ללוין בהיחבא בהליכים שנועדו להביא להדחתו של נשיא העליון, השופט יצחק עמית. במסגרת זאת עזרה קוטיק בהליך הקובלנה החריג שלווין הגיש נגד עמית. לוין התייעץ עם קוטיק בטרם החל לקדם את ההליך המשמעתי נגד עמית לפני כחודש, ול"הארץ" נודע כי קוטיק היא שניסחה את כתב המינוי של עורך הדין הפרטי ששכר לוין לשם הגשת הקובלנה – אשר אוחיון. קוטיק סייעה להליך אף שהיועצת המשפטית לממשלה גלי בהרב־מיארה קבעה בשנה שעברה כי אין לו תוקף משפטי.

אתמול שלחה קוטיק מכתב לראש אגף החקירות והמודיעין במטרה בועז בלט, ובו ביקשה לקבל מידע מפורט על העדים בפרשת הפצ"רית. זאת כדי לבחון את ניגוד העניינים של בהרב־מיארה. "יש הכרח להציג מיפוי עובדתי של מכלול הזיקות הרלוונטיות והיקף המעורבות של כל אחד מהגורמים, על מנת שניתן יהיה לבחון כיאות את הסוגיה", כתבה. "בין אם הממצאים העובדתיים מחזקים את החשש לניגוד עניינים ובין אם יש בהם כדי לפוגג אותו". מקור במערכת אכיפת החוק אמר על כך כי קוטיק "מנסה בכוח להכתים את המערכת המשפטית כולה בלי שיש לזה ביסוס".

לחצו לקבלת עדכונים בנושא:

משרד המשפטים

הצג עוד

מערכת | הנהלה | מדיניות פרטיות | תנאי שימוש | צרו קשר |
רכשו מינוי | ביטול מינוי דיגיטלי | שאלות ותשובות | פרסחו אצלנו

חדשות, ידיעות מהארץ והעולם - הידיעות והחדשות בעיתון הארץ. סקופים, מאמרים, פרשנויות ותחקירי עומק באתר האיכותי בישראל
© כל הזכויות שמורות להוצאת עיתון הארץ בע"מ

נספח 10

מכתב העותרת מיום 10.11.2025

עמ' 60

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
The Movement for Quality Government in Israel
الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

יום שני 10 נובמבר 2025 ; י"ט חשוון תשפ"ו

<p>עו"ד אורן פונו ראש אשכול טוהר המידות המחלקה למשפט ציבורי-מינהלי משרד המשפטים ירושלים</p>	<p>עו"ד גיל לימון המשנה ליועצת המשפטית לממשלה (משפט ציבורי-מינהלי) משרד המשפטים ירושלים</p>	<p>לכבוד, מר איתמר דוננפלד מנכ"ל משרד המשפטים משרד המשפטים ירושלים</p>
---	---	---

- דחוף -

הנדון: החשש לנפילת פגמים במינויה של היועצת המשפטית למשרד המשפטים

ולדיווח חסר בעניין ניגוד עניינים אפשרי

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליכם כדלקמן:

1. עניינה של פנייה זו הוא בשני פרסומים של העיתונאי מיכאל האוזר טוב מיום 10.11.2025, ולפיהם היועצת המשפטית של משרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, הסתירה מפני הוועדה המקצועית שבחנה את מינויה לתפקיד היועצת המשפטית למשרד (להלן: "הוועדה") ונמנעה מלדווח בהסדר ניגוד העניינים שנערך לה עם כניסתה לתפקיד, על מספר עובדות מהותיות ורלוונטיות באשר לקשר האישי שלה עם שר המשפטים יריב לוין – אשר ממונה על עבודתה מתוקף תפקידו.
2. כך, לפי הפרסומים, עו"ד קוטיק הסתירה מהוועדה כי אחיה, מר צחי ינוקא, הוא חבר ליכוד ופעיל בכיר במפלגה, ששימש בעבר מזכיר סניף ונחשב מקורב לשר המשפטים לוין ועומד איתו בקשר זה שנים רבות. עוד נמסר בפרסום כי ינוקא אף ייצג בעבר את השר לוין בעניין משפטי הקשור לפעילות במעלה אדומים.¹
3. כך גם, לפי הפרסומים, עו"ד קוטיק אף הסתירה מהוועדה כי קיים קשר חברי ארוך שנים בין בעלה, מר אלון קוטיק, לבין שר המשפטים לוין – כאשר השניים למדו יחד בעבר, והקשר הקרוב ביניהם תואר בפרסומים כ"קשר סמי-משפחתי". כן יצוין כי דוברות משרד המשפטים הכחישה כי ישנה היכרות מוקדמת בין משפחתה של עו"ד קוטיק לבין שר המשפטים.²
4. בנוסף, פורסם כי עו"ד קוטיק מונתה בשנת 2023 על-ידי שר המשפטים למשרת אמון בכירה במשרד (משנה למנכ"ל), בעוד שהיא ניהלה שיחות פרטיות בהן קשרה בעצמה בין מינויה על-ידי השר לוין לתפקיד לבין הקשר האישי והחברי ביניהם. לעומת זאת, לפי הפרסומים, כאשר ביקשה עו"ד קוטיק להתמודד במכרז על תפקיד

¹ מיכאל האוזר טוב "היועצת המשפטית של משרד המשפטים הסתירה קשר בין אחיה, פעיל ליכוד מרכזי, לבין השר לוין" הארץ (10.11.2025).

² מיכאל האוזר טוב "יועמ"שית משרד המשפטים הסתירה גם קשר בין בעלה לשר לוין; במשרד טענו שאין ביניהם היכרות" הארץ (10.11.2025).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
The Movement for Quality Government in Israel
الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

היועצת המשפטית של המשרד, היא הסתירה את הקשר האישי שלה ושל שר המשפטים ואף נמנעה מלהזכירו בהסדר ניגוד העניינים שלה.

5. אם כן, הפרסומים האמורים מעלים חשש ממשי כי במינויה של עו"ד קוטיק לתפקיד היועצת המשפטית למשרד המשפטים נפלו מספר פגמים, ובכלל זה אי דיווח על קשרים אישיים עם הגורם הממונה הישיר שלה, שר המשפטים כאמור – ואף חשש להסתרת מידע זה במסגרת הסדר ניגוד עניינים שנערך לה מתוקף תפקידה.
6. יודגש, כי חובת הגילוי המלא, לרבות גילוי של קשרים חבריים או אישיים אשר עלולים ליצור זיקה לממונים, מהווה עקרון יסוד בשירות הציבורי ובפרט במשרדי הממשלה; לא כל שכן בקרב יועצים משפטיים למשרדי הממשלה, אשר אמורים לשמש כשומרי סף.³ זאת בפרט נוכח ההלכה הפסוקה המחמירה במיוחד בכל הנוגע לניגודי עניינים, אשר מסתפקת אף בחשש בלבד לקיומו של ניגוד עניינים, שאותו יש לבחון באופן אובייקטיבי (רי' למשל: בג"ץ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקוה נ' עיריית פתח תקוה, פ"ד לד (2) 566, 568 (1980)).
7. הסתרת מידע רלוונטי לעניין קיומה של זיקה אישית לכאורה בין עו"ד קוטיק לבין שר המשפטים, לא רק שעלולה לפגוע באמון הציבור ובתקינות פעולת הרשות – אלא גם מעמידה בספק את תקינות המינוי בכללותו. לפיכך, נדרש לבחון האם נמסרו דיווחי חסר בכל הנוגע להסדר ניגוד העניינים שנערך לעו"ד קוטיק, ולוודא כי הסדר זה ישקף נאמנה את מלוא הזיקות הרלוונטיות – כפי שנדרש ומצופה, ובפרט נוכח תפקידה ומעמדה כאמור.
8. לאור זאת, נתכבד לבקש כי תבדקו את כלל הטענות המועלות במכתב זה, ובכלל זה את הליך המינוי של היועצת המשפטית למשרד המשפטים עו"ד קוטיק ואת הדיווחים לעניין קיומה של זיקה אישית בינה לבין שר המשפטים, ולאור הממצאים תשקלו לבחון בשנית את הסדר ניגוד העניינים שנערך לה ולעדכנו בהתאם לצורך.
9. נוכח חשיבותו הציבורית של העניין, נודה לתגובתכם בהקדם.

בכבוד רב,

תמר ולר
רכזת מחלקת ליטיגציה

יעל בלוך, עו"ד
מחלקת ליטיגציה

רותם בבלי דביר, עו"ד
ראשת אגף משפט

העתק:

עו"ד יעל קוטיק, היועצת המשפטית למשרד המשפטים

³ יוער לעניין זה כי אך לאחרונה הביעה המדינה את עמדתה באשר לחשיבותה של משרת היועץ המשפטי למשרד ממשלתי, במסגרת תגובותיה לעתירה בבג"ץ 208-23-25/62600 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל ואח'.

נספח 11

מכתב העותרת מיום 19.2.2026

עמ' 63

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
The Movement for Quality Government in Israel
الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

19 פברואר 2026, ב' אדר תשפ"ו

לכבוד

עו"ד יעל קוטיק
 היועצת המשפטית
 למשרד המשפטים
 משרד המשפטים
ירושלים

עו"ד ד"ר גיל לימון
 המשנה ליועצתה משפטית לממשלה (משפט
 ציבור-מינהלי)
 משרד המשפטים
ירושלים

עו"ד גלי בהרב-מיארה
 היועצת המשפטית לממשלה
 משרד המשפטים
ירושלים

- דחוף -

הנדון: אי פרסום הסדר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית למשרד המשפטים

וחשש לדיווח חסר בעניין ניגוד עניינים אפשרי

סימוכין: מכתבנו מיום 10.11.2025

בשם התנועה למען איכות השלטון בישראל, ע"ר (להלן: "התנועה"), הרינו מתכבדים לפנות אליכם כדלקמן:

- עניינה של פנייה נוספת זו הוא בפרסומים של העיתונאי מיכאל האוזר טוב, ולפיהם היועצת המשפטית של משרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, הסתירה מפני הוועדה המקצועית שבחנה את מינויה לתפקיד היועצת המשפטית למשרד (להלן: "הוועדה") ונמנעה מלדווח בהסדר ניגוד העניינים שנערך לה עם כניסתה לתפקיד (להלן: "ההסדר") על מספר עובדות מהותיות ורלוונטיות באשר לקשר האישי שלה עם שר המשפטים יריב לוין – אשר ממונה על עבודתה מתוקף תפקידו. כן עניינה של פנייה זו בפרסומים לפיהם כעת עו"ד קוטיק מעכבת את פרסום הסדר ניגוד העניינים שנערך לה – חרף כך שמדובר בקובץ יחיד, אשר נחתם לפני זמן רב, כך שניתן להמציאו ללא שיהוי במסגרת מענה לבקשות חופש מידע שהתבקשו בנושא.¹
- כך, לפי הפרסומים, עו"ד קוטיק הסתירה מהוועדה כי אחיה, מר צחי ינוקא, הוא חבר ליכוד ופעיל בכיר במפלגה, ששימש בעבר מזכיר סניף ונחשב מקורב לשר המשפטים ועומד איתו בקשר זה שנים רבות. עוד נמסר בפרסום כי ינוקא אף ייצג בעבר את השר לוין בעניין משפטי הקשור לפעילות במעלה אדומים.² כך גם, לפי הפרסומים, עו"ד קוטיק אף הסתירה מהוועדה כי קיים קשר חברי ארוך שנים בין בעלה, מר אלון קוטיק, לבין שר המשפטים לוין – כאשר השניים למדו יחד בעבר, והקשר הקרוב ביניהם תואר בפרסומים כ"קשר סמי-משפחתי". כן יצוין כי דוברות משרד המשפטים הכחישה כי ישנה היכרות מוקדמת בין משפחתה של עו"ד קוטיק לבין שר המשפטים.³
- בנוסף, פורסם כי עו"ד קוטיק מונתה בשנת 2023 על-ידי שר המשפטים למשרת אמון בכירה במשרד (משנה למנכ"ל), בעוד שהיא ניהלה שיחות פרטיות בהן קשרה בעצמה בין מינויה על-ידי השר לוין לתפקיד לבין הקשר האישי והחברי ביניהם. לעומת זאת, לפי הפרסומים, כאשר ביקשה עו"ד קוטיק להתמודד במכרז על תפקיד

¹ מיכאל האוזר טוב "יועמ"שית משרד המשפטים ביקשה מביחמ"ש לאסור פרסום ידיעה שתוכננה לחתפרסם ב"הארץ" הארץ (17.2.26).

² מיכאל האוזר טוב "היועצת המשפטית של משרד המשפטים הסתירה קשר בין אחיה, פעיל ליכוד מרכזי, לבין השר לוין" הארץ (10.11.25).

³ מיכאל האוזר טוב "יועמ"שית משרד המשפטים הסתירה גם קשר בין בעלה לשר לוין; במשרד טענו שאין ביניהם היכרות" הארץ (10.11.2025).

התנועה למען איכות השלטון בישראל (ע"ר)
The Movement for Quality Government in Israel
الحركة من أجل جودة السلطة في إسرائيل

היועצת המשפטית של המשרד, היא הסתירה את הקשר האישי שלה ושל שר המשפטים ואף נמנעה מלהזכירו בהסדר ניגוד העניינים שלה.

4. אם כן, הפרסומים האמורים מעלים חשש ממשי כי במינויה של עו"ד קוטיק לתפקיד היועצת המשפטית למשרד המשפטים נפלו מספר פגמים, ובכלל זה אי דיווח על קשרים אישיים עם הגורם הממונה הישיר שלה, שר המשפטים כאמור – ואף חשש להסתרת מידע זה במסגרת הסדר ניגוד עניינים שנערך לה מתוקף תפקידה. חשש זה אך מתגבר נוכח הפרסומים העדכניים בדבר הימנעותה של עו"ד קוטיק מפרסום הסדר ניגוד העניינים שלה כמבוקש בבקשות חופש מידע בנושא, ועיכוב פרסום זה, על פניו, ללא כל טעם ממשי לכך.

5. יודגש, כי חובת הגילוי המלא, לרבות גילוי של קשרים חבריים או אישיים אשר עלולים ליצור זיקה לממונים, מהווה עקרון יסוד בשירות הציבורי ובפרט במשרדי הממשלה; לא כל שכן בקרב יועצים משפטיים למשרדי הממשלה, אשר אמורים לשמש כשומרי סף.⁴ זאת בפרט נוכח ההלכה הפסוקה המחמירה במיוחד בכל הנוגע לניגודי עניינים, אשר מסתפקת אף בחשש בלבד לקיומו של ניגוד עניינים, שאותו יש לבחון באופן אובייקטיבי (ר' למשל: בג"ץ 531/79 סיעת "הליכוד" בעיריית פתח-תקה נ' עיריית פתח תקוה, פ"ד לד (2) 566, 568 (1980)).

6. הסתרת מידע רלוונטי לעניין קיומה של זיקה אישית לכאורה בין עו"ד קוטיק לבין שר המשפטים, לא רק שעלולה לפגוע באמון הציבור ובתקינות פעולת הרשות – אלא גם מעמידה בספק את תקינות המינוי בכללותו. לפיכך, נדרש לבחון האם נמסרו דיווחי חסר בכל הנוגע להסדר ניגוד העניינים שנערך לעו"ד קוטיק, ולוודא כי הסדר זה ישקף נאמנה את מלוא הזיקות הרלוונטיות – כפי שנדרש ומצופה, ובפרט נוכח תפקידה ומעמדה כאמור.

7. לאור זאת, נתכבד לבקש כי תפעלו לפרסום הסדר ניגוד העניינים של היועצת המשפטית למשרד המשפטים, עו"ד יעל קוטיק, וכי תבחנו את כלל הטענות המועלות במכתב זה, ואת החשש לדיווח חסר בעניין קיומה של זיקה אישית בינה לבין שר המשפטים.

8. נוכח חשיבותו הציבורית של העניין, נודה לתגובתכם בהקדם.

בכבוד רב,

איל גלזר, עו"ד
אגף אסטרטגיה

יעל בלוך, עו"ד
מנהלת מחלקת ליטיגציה

תומר נאור, עו"ד
סמנכ"ל משפט ואסטרטגיה

⁴ יוער לעניין זה כי אך לאחרונה הביעה המדינה את עמדתה באשר לחשיבותה של משרת היועץ המשפטי למשרד ממשלתי, במסגרת תגובותיה לעתירה בבג"ץ 25-23-62600 התנועה למען איכות השלטון נ' ממשלת ישראל ואח'.